

WESTERN ROMAN
LASO
cijena 30 d broj 564

KLANAC IZGUBLJENIH

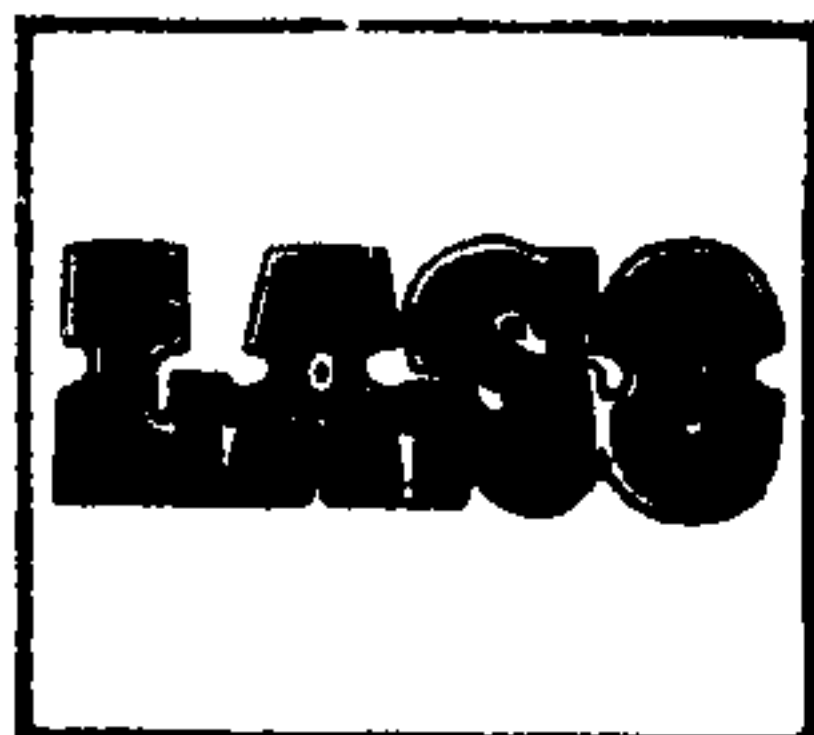

G. F. Unger

KLANAC IZGUBLJENIH

LASO 564

G. F. UNGER: KLANAC IZGUBLJENIH

Naslov originala: PASS DER VERLORENEN

Recenzija: Mladen Stary

Copyright: Bastei-Verlag, Bergisch Gladbach, posredstvom

Geisenheyner und Crone, Stuttgart

Prijevod: Nada Iveljić

Grafički urednik: Ivica Bartolić

Urednik: Marcel Čukli

Predsjedavajući Savjeta Redakcije »Romani i stripovi«:
prof. dr Adolf Dragičević

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK: Borivoj Jurković

LASO – Izlazi svaki tjedan – Izdavač: RO Novinsko-izdavačka djelatnost SOUR-a »Vjesnik« n.solo., 41000 Zagreb, Avenija bratstva i jedinstva 4 – Adresa udredništva: »Laso«, Redakcija »Romani i stripovi«, 41000 Zagreb, Avenija bratstva i jedinstva 4, telefon: (041) 515-555 i 519-555 – Tisak: RO Štamparska djelatnost »Vjesnik« n.solo. – OOUR Novinska rotacija n.su-b.o., i OOUR TM n.sub.o., 41000 Zagreb, Avenija bratstva i jedinstva 4.

Cijena pretplate za godinu dana iznosi 1404 d, a za 6 mjeseci 702 d. U cijenu je uračunat popust. Pretplata se uplaćuje općom uplatnicom u korist računa 30101-833-1216 SOUR »Vjesnik«, Interna banka Zagreb, s oznakom »za Laso«.

Cijena za inozemstvo: DM 2,00, ASCH 10,00, SFRS 2,00, HFL 2,00 Cijena inozemne pretplate za šest mjeseci: DM 36,00, SKR 63,00, ASCH 250,00, FF 74,00, SFRS 36,00, HFL 37,00, US\$ 15,00

Uplata na devizni račun 30101-37-7210-256 – Privredna banka Zagreb (za »Laso«).

Ekonomska propaganda: »Vjesnik«, Agencija za marketing, Zagreb, Trg bratstva i jedinstva 6.

Zadnja kolor stranica 15.000 d, c/b stranica 10.000 d.

Oslobodeno plaćanja poreza na promet mišljenjem Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SRH broj 2935/7-1973. od 26. XI 1973.

LASO 564 izlazi 3. 8. 1984.

Proteklih dvanaest mjeseci bili su loši za čovjeka kakav je Kirby Starbow. U njegovu životu to je bilo najžalosnije i najjadnije vrijeme. Kad je ušao u ured upravitelja zatvora imao je bezizražajno lice. Samo su njegove sive oči odavale nešto od nestrpljivosti kojom je čekao dan svoga otpuštanja. Upravitelj zatvora nije bio sam. Kirby Starbow poznao je i drugog čovjeka, saveznog šerifa Sama Morgana.

— Htio sam vidjeti kako ste to prebrodili — reče Sam Morgan — i u kakvu ste stanju. Vi znate da smo ne samo ja nego također sudac i porotnici imali razumijevanja za vaš postupak.

— Nisam se nikad tužio na kaznu — promrmlja Kirby. — Platilo sam svoje, zar ne?

— Što se zakona tiče — da!

— Sredit ću i drugi dug — reče Kirby Starbow.

Mislio je pri tom na svog brata Jessea, za kojega je sjedio u zatvoru. Osjetiti kako ga obuzima ogorčenje, jer je u međuvremenu shvatio da je time što je na sebe preuzeo bratovu krivicu, beskorisno žrtvovao jednu godinu života.

Malo se lecnuo prije nego što je sa stola uzeo svoj kolt i opasač s koricama. Zatim se opase i namjestivši korice pričvrsti ih oko bedra. Pažljivo pregleda revolver i metke iz opasača. Oružje je bilo podmazano i dobro očuvano a meci upotrebljivi. Zacijelo će ih trebati u borbi protiv Jessea i njegovih ortaka.

I

Kad je napunio revolver, Kirby pogleda obojicu prisutnih, vrati oružje u korice i onda upita:

— Mogu li sada ići?

— Vaš je konj radio u javnoj staji i tako zarađivao za hranu i smještaj. Možete ga uzeti. Ovdje je ovlaštenje — promrmlja predstavnik zatvora te gurne cedulju prema Kirbyju.

On je uzme i krene prema vratima.

— Trenutak još, Kirby Starbow — javi se savezni šerif. — Ima još jedna stvar o kojoj bi trebalo raspraviti.

Kirby ga pogleda preko ramena. Onda se okrene i vrati.

– Zbilja? – upita.

– Sjedi, mladiću – progunda stari borac i pokaže na drugi stolac. – Sjedi i ne budi tako ponosan i ogorčen.

Kirby je oklijevao. Onda slegne ramenima i posluša. Ništa nije rekao, samo je mirno promatrao čovjeka koji zastupa zakon u Wyomingu.

Sam Morgan nije bio od onih ljudi koji okolišaju, nego je običavao odmah prijeći na stvar.

On reče glasom suhim kao barut:

– Momče, ti si htio pružiti šansu svome bratu i žrtvovao si se za njega. Samo, tu godinu potratio si uzalud. Da je bio na tvom mjestu, tvoj brat Jesse...

– Dosta! – oštro ga prekine Kirby.

Savezni šerif odmahne glavom.

– Nije se moglo dokazati – reče – ali ja nisam jedini koji vjeruje da si ti preuzeo krivicu. Svi su to znali, svi! Tvoj je brat napao poštansku kočiju i mi smo ga gonili. To je bio Jesse! A onda si se ti javio kao počini-lac. Tvoj brat je lagao. Svjedoci nisu bili sigurni, jer ste vas dvojica vrlo slični. Sud nije mogao utvrditi istinu i na kraju te je morao osuditi. Je li tako bilo, Kirby?

Ovaj nije odgovarao nego je gledao u prazno, no vidjelo se kako sve jače stišće usnice.

– Je li to sve, Same? – upita napokon.

– Ne, Kirby. Ti znaš da sam poznavao tvog oca. Zato sam volio i vas, njegove sinove. Dok si bio mali zvao si me ujak Sam. Ne zaboravi to.

Ti si to zaboravio, Same, a ne mi.

Ja sam morao uhvatiti bandita – zareži Sam Morgan. – Samo što nisam uhvatio pravoga krivca, jer se glupan žrtvovao za svoga mladeg brata. Ničemu ti to nije koristilo, Kirby, baš ničemu! Jesse nije iskoristio šansu. Oh, znam zašto si se žrtvovao za njega! Jesse bijaše mlad i lakomislen, silovit i divlji. Uz to, upao je u loše društvo i oženio mladu djevojku koja je očekivala njegovo dijete. Nije htio da stane u bijednoj kolibi. Želio joj je ponuditi nešto više. A onda su ga njegovi prijatelji naveli da sudjeluje u napadu na poštansku kočiju. Ti dobro poznaješ brata. Htio si ga spasiti jer si znao da bi on nakon dugogodišnjeg zatvora izašao kao divlji vuk: uništen i izgubljen. Mislio si da će ga tvoja žrtva promijeniti, da neće nikad više postupati lakomisleno. Uz to nisi htio da Jessova mlada žena...

– Dosta s time, Same! – prekine ga Kirby. – Dosta! Jesi li čuo?

– U redu, u redu! Samo znaj da je u međuvremenu tvoj brat Jesse napustio ženu i dijete. Postao je ozloglašeni bandit i revolveraš. Za tu godinu dana počinio je mnoga nedjela. Ti si za to moralno odgovoran. Shvaćaš li?

– Ja ću to već srediti, Same. Ali stvar se tiče samo Jessea i mene.

– Taaako? A kako to misliš srediti?

Kirby ne odgovori samo se pokrene kao da želi ustati i izići iz sobe.

– Pričekaj, momče! – ljutito će Sam Morgan, posegne u džep i izvuče kovertu.

– Uzmi to! – reče. – To je prilika koju ti dajem tako da ostaneš u granicama zakona i da ne moraš poslije cijeli život provesti u paklu.

Kirby pogleda paketić.

– Što je to?

– Tvoje imenovanje za zamjenika saveznog šerifa, značka i nalozi za hapšenje nekih momaka koje savezni sud traži a koje ćeš naći u bratovu društvu. To je sve što ti treba, Kirby. A dalje će ovisiti o tebi hoćeš li se osvetiti i opteretiti svoju savjest djelima koja pošten čovjek ne bi smio počinuti. To je tvoja prilika, Kirby, da ne prekršiš zakon i ne postaneš otpadnik koji se poslije krvave osvete više ne može vratiti na pravi put. Ne budi glupan, Kirby!

Ovaj je neko vrijeme šutke gledao kovertu u kojoj su bili papiri i jedan tvrdi predmet. Onda se trpko nasmije.

– Izlazeći iz zatvora postajem zamjenik šerifa? To zvuči kao loša šala. Tako veliko povjerenje imaš u mene, Morgane? Ako te razočaram, najurit će te iz službe uz pogrde, osramoćena.

– Ja sam pukovnik Samuel B. Morgan, savezni šerif Wyominga, mladiću. Vjerujem ti i preuzimam odgovornost za sve što ćeš uraditi kao moj zamjenik. Trebam te jer nisam mogao pronaći drugog čovjeka koji bi bio dorastao tom zadatku. Prije nekoliko mjeseci poslao sam dvojicu valjanih momaka preko prijevoja Wild

Horse. Obojica su nestala. Ti ćeš u svakom slučaju jahati prijevojima preko kojih jašu svi izgubljeni i prezreni. Jaši, ali u ime zakona!

Kirby Starbow obori glavu. Imao je tamno, pomalo nepravilno lice no ipak lijepo. Jedna godina robije nije ga izmijenila.

Čim se oporavi bit će vrlo naočit muškarac crne valovite kose. Upravo je navršio tridesetu godinu i u punoj je snazi. Kirby je sada mislio na brata i na bandite u čijem se društvu nalazio. Još je tražio razloge da opravdava Jesseove postupke, ali više nije nalazio ni jednoga. Jesse je profućkao svoju posljednju šansu.

Kirby osjeti bijes koji je dobro poznao jer ga je u posljednje vrijeme dane i noći morao podnositi. Ali bijes se nije toliko odnosio na njegova brata.

Kirby je mislio na Rileya Tenslipa i Jubea Heada, na Johnnya Segoa. Svaki čovjek mora odgovarati za svoje djela. No ovu je trojicu Kirby smatrao krivcima što Jesse nije iskoristio priliku, što nije postao čestiti čovjek, muž i otac. Osjećao je srdžbu koja je u njemu poticala želju za osvetom.

Zatim je shvatio što mu pukovnik nudi. Šerif ga je želio obavezati i spriječiti da se osvećuje revolverom.

No onda odmahne glavom i gurne kovertu natrag.

– Ne mogu pristati na to jer nisam siguran da ću moći postupiti objektivno i u skladu sa zakonom. Same...

— Ali ja sam u to siguran — prekinе ga šerif. — Punomoć i zvijezdu zamjenika šerifa možeš mi poslati natrag kad god budeš želio. Molim te, barem pokušaj.

Obojica ustanu. Kirby je još bio neodlučan. Morgan rastvori Kirbyjev kaput i ugura mu kovertu u unutrašnji džep.

— A sada položi zakletvu kao zamjenik saveznog šerifa, momče — reče ozbiljno.

II

U šest dana zamjenik saveznog šerifa Kirby Starbow prevalio je u sedlu oko četiri stotine kilometara. Stalno jahanje, lov, svježі zrak, usamljeno logorovanje i dobra hrana prijali su mu pa se naočigled oporavljao.

Lice mu je ponovno postalo opaljeno suncem, a čvrsto tijelo elastično. Često je trčao, lovio i pecao ribu. Približavajući se cilju jedva je svladavao nestrpljenje.

Kasno poslije podne šestog dana izjahao je iz gorskog lanca Green Hilla i neko vrijeme promatrao veliku dolinu u koju se gorje spuštalo golemim stepenastim obroncima.

Dolina je bila veličanstvena, okružena lancima gora i ispresijecana brežuljcima.

Daleko prema sjeveru Kirby spazi usjek u brdu. Bio je to prijevoj Wild Horse. Znao je da je kraj iza prijevoja još nepregledniji i tajnovitiji. Tamo, iza prolaza, nema zakona. Tamo je utočište mnogih progonjenih, izgubljenih i prezrenih.

Kirby se spusti u dolinu i odmah osjeti dobro poznat miris zavičajnih pašnjaka.

Razbude se stara sjećanja. Istovremeno Kirby ponovo osjeti srdžbu i gorčinu. Crte njegova lica postadoše tvrde. Više u njima nije bilo blagosti kao u prvim trenucima njegova povratka u zavičaj.

Jašući dalje pronašao je tragove koji su vodili u dolinu.

Kad se malo poslije spustila noć i kad je blijedi mjesec zasjao kroz oblake, Kirby opazi u tami svjetlo. Polako potjera konja prema njemu.

Svjetlo je izbijalo iz kolibe između srušenih obora.

Zalaje pas približavajući se jahaču. Bio je velik i opasan.

— Smoky! — blago ga zovne Kirby.

Pas odmah prestane lajati. Pride bliže i počе skakati prema jahaču. Konj je uznemireno rzao. Pas počе lajati od veselja.

— Dobro, Smoky, dobro, stari moj — reče Kirby. — Da, ja sam, Smoky.

Zastade i pogleda malu brvnaru. Smoky je sjeo veselo mašući repom. Ponekad bi ispustio neki neobičan glas u znak veselja. Nije zaboravio Kirbyja i u njemu su se odjednom javila sjećanja na lov i zajedničke pustolovine.

Kirby pogleda u vrata.

Netko ih je otvorio. Na pragu se pojavi žena sa sačmaricom u ruci. To je Kirby tek nejasno razabrao, jer je ugasila svjetlo u brvnari.

— Hester — pozove je blago.

Neko vrijeme vladala je tišina. Čuo je ženino disanje.

— Kirby — reče ona napokon — vratio si se kući?

Pobrini se za konja i onda udi! Radujem se što te vidim.

Rekla je to s drhtajem u glasu, a kad se vratila u brvnaru činilo se kao da se nečega plaši.

Čim je Kirby sjahao kraj obora, Smoky skoči na njega pokušavajući da mu lizne lice.

Jedva je umirio psa, a onda je poveo konja u staju. Rasedlao ga je, istrljao slamom i dao mu sijena. Sedlo i bisage prebacio je preko ograde korala uz staju i uputio se prema brvnari pred kojom ga je čekala Hester Starbow.

Ušao je polako, prignuvši pri tom glavu. Zastao je ispred Hester i gledao je.

Prije godinu dana žena njegova brata bila je još djevojka. Još uvijek je izgledala tako. Jedino su njezine velike modre oči postale drukčije.

Kirby je shvatio da je ta žena čvrsta, prkosna, ponosna, puna gorčine i doimala se usamljenom. Pri tom se sjećao kako je djevojački vesela i sretna bila na vjenčanju i kako se plešući lako okretala u njegovu zagrljaju.

Ali to je prošlo.

ON joj kimne, obazre se oko sebe i opazi da se ovdje ništa nije promijenilo osim što je u kutu bila zipka. Skine šešir i na prstima krene prema zipci. Hester približi svjetiljku sa stola.

— To je dakle Franky? — prošapće on.

— Da, Kirby! To je moj sin On Kirby Jesse Starbow.

Ona se naglo okrene i pođe natrag prema stolu.

— Ohladit će se jelo, Kirby.

Krenuo je za njom i sjeo za stol.

Polako je počeo jesti. Ona mu napuni čašu mlijekom.

— Imam dvije krave i dvanaest kokoši — reče.

On kimne i ne pitajući je kakao se snalazi sama.

— Ovo mjesto trebalo je postati ranč, ali Jesse se brzo zasitio toga. Htio se domoći novca napadom na poštanske kočije.

Otišao je. To je Kirby čuo još u zatvoru.

Hester ga je promatrala puštajući ga da jede u miru. Kad je izvadio lulu i napunio je, ona mu brzo prinese ugarak s ognjišta govoreći:

— Možeš li mi dati koju šibicu? Zaboravila sam ih kupiti u Wild Horseu.

Iz džepova izvadi na stol šibice koje je imao. Onda su se neko vrijeme gledali bez riječi.

Usta su joj poprimila trpak izraz. Odjednom progovori: Tvoja je žrtva bila uzaludna, Kirby! Oh, ja se ne tužim što me je Jesse napustio. Mogu se brinuti o sebi i Frankyju. Uskoro ću brati urod u svom malom povrtnjaku. Imam ugovor s restoranom i s prodavaonicom. Još malo i bit će nam bolje, čim sazri povrće koje ću prodavati u gradu. Nabavit ću još dvije krave. Za nas ne brini. Ja ću se već nekako snaći.

Pri posljednjim riječima pogledala je prema kolijevci.

— Jesse? — upita Kirby.

— Krenuo je krivim putem — odgovori žena čvrsto. — Dopustio je da umjesto njega odeš u zatvor. Oh, ja znam zašto si to preuzeo na sebe.

Znam točno, Kirby. Ali to je bilo sasvim pogrešno! On se stidi. Njegova je krivica bila prevelika. To nije mogao podnijeti. Rekla sam mu da to može promijeniti. Trebalo je samo da smogne snage da dokaže kako je on a ne ti...

Umukla je, obrisala suze s očiju i mahala ogorčeno rukom. — Nije to učinio — nastavi tiho. — Možda se bojao zatvora. Prvih je tjedana mnogo radio. Brinuo se o nama. Znao je što ti od njega očekuješ. Da se čuva. Pokušao je neko vrijeme. No onda su ga počeli posjećivati stari prijatelji. Jednoga dana odjahao je s njima i nije ga dugo bilo. Kad se vratio, imao je mnogo novca. Posvađali smo se. Rekla sam mu da je hulja ako misli da si ti preuzeo njegovu krivicu zato da on nastavi napadati kočije i krasti. Izračunavao mi je koliko bi godina teškog rada trebao da od ovog mjesta stvori ranč. Na kraju je rekao da ne želi dvadeset godina života žrtvovati za jedan ranč, kad na drugi način u dvanaest tjedana ili mjeseci može postići mnogo više. Rekla sam mu što mislim i pljunula mu u lice. Zatim je odjahao. Jednom, dok sam radila u vrtu, ušuljao se u brvnaru, pogledao Frankyja i ostavio tisuću dolara u kolijevci. Ali ja sam to vidjela i prisilila ga sačmaricom da uzme ukradeni novac. Onda ga nisam vidjela. Sada ovdje živim sama, no većina ljudi u gradu odnosi se prema meni pristojno.

— Naravno da ćeš se nekako snaći, Hester — promrmlja

Kirby. — Nadam se da nećeš odbiti moju pomoć. Dopusti mi...

— Ne, Kirby — prekine ga ponosno. — Ti si dao više nego bih ja ikad od tebe tražila. Preuzeo si na sebe bratovu krivicu i uzalud žrtvovao jednu godinu.

— To sam uradio za Jessea.

— Ne samo za Jessea. Govorimo otvoreno, Kirby! Zapravo si to učinio za mene i Frankyja. Ja sam već bila Jesseova zaručnica kad si me prvi put vidio. Nisi mogao bratu preoteti djevojku. Ali ja sam od prvog dana znala da si se zaljubio u mene. Žena to osjeti. Da je posrijedi bio drugi čovjek, ti bi me preoteo. Ali Jesse je bio tvoj brat. I tako si gledao kako pripremamo svadbu. Možda svadbu. Možda znao da Jesse ne vrijedi mnogo. Kad je on zakazao, osjetio si krivicu. Zapravo si sve radio zbog mene, a ne zbog Jessea. Htio si spriječiti ono što se ipak dogodilo. Budi pošten, Kirby!

On obori glavu gledajući u svoje ruke. Onda ponovno pogleda Hester i kimne:

— Da, zavolio sam te od onog trena kad nas je Jesse upoznao. Vjerovao sam da te voli iznad svega, da je njegovo divlje i lakomisleno doba zauvijek prošlo i da mu je jedini cilj učiniti tebe sretnom.

— O, kamo sreće da si me preoteo — promrmlja ona uzbuđeno. — Ali sada je kasno — reče gorko. — Dosta je — doda još oštrije. — Ne želim od tebe ništa uzeti. Pojeo si, popio, odmorio se i vidio Frankyja. Sada idi dalje. Što uopće tražiš u ovom kraju?

III

Šutio je a onda odgovorio:

— Što tražim ovdje? Jessea tražim. Njega i onu bandu s one strane prijevoja.

— Budalo! Kakva smisla ima osveta? Ubit će te. Zavadić se s velikim rančerima. Svatko u ovom kraju zna da si preuzeo na sebe Jesseovu krivicu. Njima su banditi oteli mnogo stoke. Oni krive tebe što je Jesse slobodan i što je postao bandit. Odjaši, Kirby, prije nego te ovdje zatekne nevolja. Ništa te ovdje ne zadržava. Ništa!

Hester mu pride i uhvati ga za ruku.

— Odjaši, Kirby. Što dalje! Ovdje te čekaju samo brige i nevolje, a ti zaslužuješ da negdje budeš sretan. Svaki čovjek mora nešto i zaboraviti. Pokušaj to, bit će ti dobro.

On je pogleda a onda uhvati za bradu. Na trenutak se činilo da će se prignuti i poljubiti je, no ona uzmakne.

— Ne čini to, Kirby — prošapće. — Nema smisla. Odjaši!

On odmahne glavom.

— Jednog ću dana ipak jahati preko prijevoja. — promrmlja i izade. — Hvala za jelo, Hester.

Obišao je malu brvnaru i stajao kraj korala. Osjećao je umor, ne samo fizički. Razmišljao je da li da jaše dalje ili da provede noć u sjeniku. Odlučio je da krene dalje prema Wild Horseu.

Već je posegnuo za sedlom koje je ležalo preko ograde korala kad se kroz tišinu noći začuje čudan šum.

Isprva je odjekivao nejasno, no nakon nekoliko minuta Kirby Starbow je znao što se približava.

To su goveda što ih noćni goniči tjeraju kroz ovaj kraj. Čuo je njihovo nevoljko mukanje, pucanje bičeva i muklo, prigušeno dovikivanje užurbanih jahača.

Kirby se okrene i vrati do ugla brvnare. Naslonio se na zid i čekao. Hester otvori vrata. U ruci je držala sačmaricu. Krene udesno, i kad je stigla do Kirbyja malo zastane rekavši:

— Tebi se ne može pomoći, Kirby.

Pri slabom sjaju mjesečine on je samo nijemo pogleda.

U međuvremenu je malo krdo goveda stiglo do potoka. Hester potrči u tom smjeru i počne vikati prema drugoj obali:

— Ne prelazite prijeko! Ovdje je moj povrtnjak. Nemojte ići preko potoka. Pokušajte nizvodno. Ako vaša goveda zgaze moje povrće, pucat ću u vas!

Glasno je vikala, i čuli su je. Bez sumnje, pucala bi.

Kirby je nejasno vidio obris krda uz koje je bilo četiri ili pet jahača. Začuje se glas:

Ne brini, sestro! Mi pazimo na tvoje povrće. Potjerat ćemo stoku preko potoka malo nizvodno.

Tako su i učinili.

Opet je zavládala tišina.

Hester se polako vrati.

— Dogaða li se to često? — upita Kirby.

— Ne baš često. Iz ovog kraja vode mnogi putovi. Svaki bi ranĉer morao imati sto jahaĉa i stalno ih drŹati u sedlu ako bi htio straŹariti na granicama svojih pašnjaka.

— Da — kimne Kirby. — U ovom kraju bi se mogle dvije vojske igrati skrivaĉa. Je li Jesse bio s tim noćnim sokolovima?

— Njega ne zanima sitni plijen — odgovori ona gorko. — Źeliš li k njemu?

— Dakako. K njemu i Rileyju Tenslipu, Jubeu Headu i Johnnyju Segou.

Htjela se usprotiviti, ali onda samo uzdahne, proĉe pokraj njega i ude u kuću. Kirby se polako vrati u koral. Mirno osedla konja, donese svoj zaveŹljaj pa ga ĉvrsto sveŹe iza sedla.

Kad je htio uzjahati, zaĉuje novi Źum.

Raspoznao je topot konjskih kopita. PribliŹavali su se momci jaŹući divlje i silovito.

— Ah — promrmlja Kirby — ovaj put noćni sokolovi nemaju sreće i morat će se rastati od ukradene stoke.

Ostavi konja i ponovno krene iza ugla brvnare. Topot je bivao sve glasniji. Hester je opet izašla pred vrata. Ovaj put nije imala saĉmaricu, no osluŹkivala je paŹljivo.

Uskoro su jahaĉi zaustavili konje s druge strane potoka. Moglo ih se nejasno razaznati. Konji su toptali kopitima i rzali.

Onda se sve umiri. Ćulo se samo Źkripanje sedla praćeno zveketom metalnih dijelova.

— Hester Starbow! — poviće netko nabusitim glasom, vićan zapovijedanju.

— Ćujem — odvрати Hester.

— Hester, kamo je banda otjerala moja goveda?

— Ne pitajte mene, Joe Cloud. A budete li s vaŹim ljudima prelazili potok, drŹite se podalje od mog povrtnjaka.

Neko vrijeme prijeko je vladala tišina. Tada onaj osoran glas reće joŹ bjeŹnje:

— Pronaðite jesu li stoku potjerali uzvodno ili nizvodno. Ja ću odjahati na drugu obalu da djevojci razjasnim...

Ostalo je nadglasao konjski topot, jer su momci krenuli u potragu. Preko potoka stizala su trojica jahaĉa. PaŹljivo su vodili konje po gredicama između povrća i zaustavili se ispred brvnare.

Ali nisu ugledali Hester Starbow nego Kirbyja koji se mirno naslonio na ugao drvene kolibe. Smoky je sjedio pokraj njegovih nogu i tiho reŹao.

— Hej, tko je to, Hester? — zapita krupan jahaĉ na veliku konju. Bio je odjeven poput kauboja, ali je na glavi ŹeŹira imao krutu kapu. U oskudnom svjetlu mjesećine isticala mu se Źiljata brada.

— Zar me više ne prepoznajete, Joe? — upita Kirby mirno prije nego je Hester mogla odgovoriti.

— Do vraga, pa to je Kirby Starbow koji je dobrovoljno otiŹao u zatvor. Ti si nekad bio moj predradnik i zato me do-

bro poznaš. Zašto si se vratio u ovaj kraj? Ili već dugo ovdje živiš sa Jesseom i s njime dije-liš njegove »poslove«?

Kirby ne odgovori. Promatrao je ostalu dvojicu. Pozna-vao je i njih. Bili su to John Powell, vlasnik ranča Sword i njegov predradnik Brack Den-nis.

Po bljesku zubi Kirby je shva-tio da se John Powell smješka.

Njegov predradnik Brack Dennis čudno je uzdisao.

Big Joe Cloud sada je strplji-vije nego obično čekao odgo-vor. Zatim pljesne rukom po jabuci sedla i poviče:

— Odgovori!

— Danas kasno poslije podne stigao sam preko brda s istočne strane. A još prije šest dana sjedio sam u zatvoru u Laramieju.

— To ću ja već provjeriti, Kirby! Možda pripadaš bandi koja mi je prije nekoliko sati ukrala goveda. Kirby, daj mi revolver! Zadržat ću te kraj sebe sve dok se ne uvjerim da si zaista stigao danas.

Prije negoli je Kirby uspio nešto odgovoriti, pride četvrti jahač. Nije pazio kako tjera konja preko povrtnjaka.

Bio je to Dave Wess, predrad-nik Joea Clouda. Nekad, dok je još Kirby radio kao predrad-nik na Cloudovu ranču, Dave Wess bio je drugi na platnom spisku. Sada je napredovao.

On javi svom rančeru:

— Krdo je nizvodno prešlo potok, gazda. — Onda spazi Kirbyja i reče zajedljivo: — Je li Kirby ovaj put došao da stavi vrat u omču umjesto svoga brata? Jer, Starbow je Starbow, zar ne?

— To se još ne može pouz-dano reći — umiješa se John Powell. — Možda je došao da se pobrine za bratovu obitelj. Ne vjerujem da on nakon svega voli Jessea. Kirby, ako tražiš posao, možeš doći k meni. Jahaću kao što si ti dat ću dvostruku plaću.

Big Joe Cloud, koji je dotad čekao bez riječi, opet se uzmeš-kolji na svom velikom konju.

— Johnne — poviče — ti se iz dana u dan sve manje sviđaš. Budi oprezan. Ni tvoji mi se momci ne sviđaju.

— Ali momci su vrijedni. Ja nisam izgubio ni jedno govedo, zar ne, Joe? Vama svima ne-staje stoka. Učinite ono što ja radim. Unajmite revolveraše. To se isplati. Dakle, Kirby, mo-žeš odmah početi raditi u mene.

Opet zavlada tišina. Ljudi su razmišljali o Powellovim rije-ćima.

Brack Dennis progovori ne-voljko:

— Ako budeš jahao za Po-wella, morat ćeš se pokoravati mojim naredenjima.

Dave Wess se posprdno nas-mije i ne reče ništa.

Big Joe Cloud, najveći i naj-moćniji među rančerima, vra-tio se na početak stvari. Odlu-čio se, a možda je njegovu od-luku pospješila Powellova po-nuda Kirbyju, pa reče:

— Dave, sjaši i donesi mi Kir-byjev kolt! Kirby će do daljega ostati u nas. Uzmi mu oružje!

Dave Wess se opet podrug-ljivo nasmije. Onda sklizne iz sedla. Bio je krupan, čvrst, netr-peljiv čovjek.

Polako se odmakne od konja i krene prema Kirbyju. Ruka mu je ležala na dršku revolvera. Ali i Kirbyjeva ruka spustila se niže. Glas mu je zvučao ozbiljno dok je izgovarao jasnu prijetnju:

— Ne pokušavaj to, Dave! Za to nisi dorastao!

Dave Wess zastane, oštro udahne i makne ruku s revolvera. No onda prigne glavu i pojuri naprijed. Od Kirbyja su ga dijelila dva skoka.

Dave pokuša zabiti glavu u Kirbyja i usput ga stegnuti rukama, ali Kirby povuče kolt i udari ga po glavi odbacivši ga do kolibe.

Jauknuvši Dave Wess je pao na koljena i polako se prevrnuo u stranu.

— Hoćeš li još, Joe? Želiš li još zabave? Onda samo zazviždi ostalim momcima! — poviče Kirby.

Big Joe Cloud nagne se naprijed i pogleda iz sedla svoga omamljenog predradnika. Onda zadovoljno zaurla:

— On ti zbilja nije ravan, Kirby. Sada to znam. I ja ću uraditi kao John Powell. Unajmit ću nekoliko revolveraša. Kirby, nestani iz ovog kraja. Ja danas odustajem, ali ne zbog slabosti.

Okrene konja i polako odjaše. Kad su John Powell i njegov predradnik Brack Dennis htjeli krenuti za njim, on vikne preko ramena:

— Vi niste pozvani.

Zatim brže potjera konja i stopi se s obrisom svojih jahača. Čulo se kako njihovi konji gaze preko vode.

John Powell i Brack Dennis sjedili su na konjima i vrebali. Onda se obojica nekako neobično nasmiju.

— Dobri Big Joe nasumce udara oko sebe — reče John Powell hladno. — Oštario je.

Nakon tih riječi odjahao je do Davea Wessa koji je još nepomično ležao na zemlji. Pogleda ga iz sedla pa tek onda pride Hester i Kirbyju.

— Za mene možeš jahati u svako doba, Kirby, a to znači da je i Hester pod mojom zaštitom. Big Joe je budala. On vodi sve svoje momke u potjeru za malim ukradenim stadom. Kladi se da ću upasti u zasjedu. Noćni su ga jastrebovi toliko izludjeli da više ne može ni misliti. Nalik je starom grizliju kojeg stršljenovi ubodima osljepljuju. Ali on ne prima savjete. Hajde, Brack, odjašimo kući.

Skinuo je šešir ispred Hester, kimnuo Kirbyju i protjerao konja. Brack Dennis nije ga je slijedio.

Kad su se konji udaljili, Dave Wess stenjući ustane. Pogleda Kirbyja.

— Danas si izgubio službu — mirno mu se obrati Kirby. — Big Joe te je htio iskušati. Vjerojatno je i prije sumnjao u tebe. Pazi, on će uskoro imati novog predradnika i pustit će te da jašeš kao drugi.

— Što da radim? — upita Dave Wess. — On mi plaća sto dolara mjesečno. Tebe, Kirby, nikada nisam volio. Nanio si mi mnogo štete.

— A to znači da ćeš jednog dana vrebati s puškom u ruci na mene? Zar ne, Dave?

– Točno, Kirby! Nikad te nisam volio, a sada ti stvarno mnogo dugujem.

Kirby Starbow kimne:

– Big Joe je ipak vrlo lukav – reče i prođe pokraj Davea Wessa. – Razum ti nikad nije bio jača strana, Dave – nastavi Kirby. – Zato nema svrhe da ti pokušavam objasniti što je Big Joe mislio kad te je poslao da mi uzmeš kolt. Ali ja te opominjem, Dave. Ne pokušavaj još jednom.

Dave se zlobno nasmiješi, popne se u sedlo i krene za momcima s ranča Cloud.

Kirby se osvrne za ženom. Naslonila se na dovratnik gledajući ga mirno i sabrano.

– Sad si već u nevolji, Kirby. Big Joe Cloud te se boji i misli da se želiš udružiti sa Jesseom. On se osigurao time što je žrtvovao svoga predradnika. Znao je da ćeš oboriti Davea Wessa i da će te on zbog toga mrziti. Ako uradiš nešto što se Big Joeu ne sviđa, on će otpustiti predradnika i reći mu da ne želi za predradnika čovjeka koji se boji Kirbyja Starbowa. Tada će se Dave Wess potruditi da mu donese tvoj skalp.

– Imaš pravo – reče Kirby.
– Što još želiš reći?

– Pazi se Johna Powella. Prije godinu dana posjedovao je mali ranč i samo dvojicu jača. Sada je u ovom kraju gotovo jednako velik i moćan kao Big Joe Cloud. Ostali rančeri gledaju ga s nepovjerenjem, ali ga se jako boje.

– Zašto? Zbog njegovih revolveraša?

Hester je oklijevala s odgovorom, ali onda polako reče:

– John Powell je takav čovjek koji bi se udružio i sa crnim vragom ako bi mu to koristilo. Ja ga poznajem. Nekoliko puta me je posjetio, sve dok ga nisam otjerala sačmaricom. Žena ponekad osjeti stvari koje muškarac nikad ne bi otkrio. John Powell je opasan i igra svoju igru.

Kirby je razmišljao. Polako ponovi njezine posljednje riječi:

– John Powell bi se povezao i sa samim crnim vragom? Da li bi se to moglo zamijeniti s imenom moga brata Jessea Starbowa? Na to si mislila?

Ispitivački je gledao Hester.

– Odjaši! – reče ona grubo. Onda su oboje čuli kako je u kući zaplakalo dijete.

Ona se okrene, nestane u brvnari i zatvori vrata iza sebe.

Posljednje njezine riječi još su odjekivale u Kirbyjevim ušima. Lagano se uputi prema svom konju. Polako odjaše u noć. Smoky je za njim žalosno zavijao.

IV

Prošla su već dva sata poslije ponoći kad je Kirby na umornu konju laganim korakom ujahao u glavnu ulicu Wild Horsea. Napeto je gledao oko sebe, premda je glavu držao malo pognuto.

U to doba noći obično su osvijetljene samo dvije kuće. Jedna od njih je Set Miltonov hotel. U njegovu predvorju gori svjetiljka. Salun »Wild Horse« je jače osvijetljen.

Pred salunom privezano je bilo nekoliko jahaćih konja. Roy Braken, kojemu pripada salun i više od polovice grada, u te kasne sate jedini još ima goste.

Kad je Kirby projahao kraj osvijetljenih mjesta, izađe čovjek iz saluna i zagleda se za jahačem. Zatim se vrati u salun, zađe za dugi šank te reče nekolicini pokeraša u kutu:

– Vjerojatno je stranac. Konj mu je silno umoran, vuče kopita kroz prašinu. Odjahat će u staju da smjesti konja.

Ljudi za kartaškim stolom prvo su stavili ulog. Onda jedan reče:

– Kreni za njime, Marc!

– U redu, Roy – promrmlja čovjek, hitro iskapi čašu i opet izađe.

U međuvremenu je Kirby Starbow stigao do ulaza u staju.

Zastao je ispred otvorenih vrata. U prostoriji ispred staje visila je svjetiljka šireći žuto svjetlo. Dva su čovjeka sjedila na sanduku za hranu igrajući neku igru slamkama. Podigli su glave i ugleдали jahača.

Kirby sklizne iz sedla i krene u staju. Njegov ga je umorni konj slijedio poput psa, zadovoljno njišteći. Nanjušio je hranu i vodu.

Kad je Kirby stupio u krug svjetlosti što ga je širila svjetiljka i kad je zadigao šešir nad čelo, oba su ga čovjeka prepoznala.

Mickey Ringold, vlasnik staje reče uzdahnuvši:

– Kirby, misliš da ti je ta zamisao bila dobra?

– Nije, posve sigurno nije – progunda drugi čovjek. Bio je to gradski šerif Cliff Drango, stariji čovjek iza kojeg su bile njegove najbolje godine a sada je sličio raščupanu jastrebu.

Cliff Drango bio je nekad proslavljeni lovac bandita i zaštitnik građana. Kad god bi Kirby ugledao tog ostarjelog borca, uvijek je pomislio na svog oca.

On kimne obojici starih ljudi i promrmlja:

– Ne brinite se za moje zamisli. Koji boks mogu koristiti, Mickey?

– Izaberi najbolji – odvrati vlasnik staje. – Vidim da još jašeš svog »Crvenog pukovnika«.

Nade slobodan boks i tamo smjesti »Crvenog pukovnika«.

Uz onu dvojicu koji su se sjedeći na sanduku za hranu igrali slamkama, stvorio se treći čovjek. Kirby je vidio da ga taj čovjek pažljivo promatra. Okrene se i pogleda ga. Nije ga poznavao, ali je znao tu vrst ljudi.

– Prijatelju – reče suho – ja sam Kirby Starbow. Ne morate me više pratiti. Otidite Royu Brakenu i recite mu da sam samo ja došao.

– Otkud znadete da radim za Roya Brakena?

– Roy Braken uvijek drži uza se nekoliko ljudi vašeg kova, kao što netko drugi običava držati poslušne pse.

– Treba li to biti uvreda, Kirby Starbow?

– Ne, prijatelju. To je samo usporedba. Vidim ožiljke na vašem licu. Vi ste već radili u mnogim divljim gradovima

kao izbacivač iz saluna. Služili ste mnogo gospodara.

— Zovem se Marc Howe — reče. — Ako sretnete džentlmena koji mi je sličan, to je moj brat Morg.

Kirby kimne.

— Čuo sam već o vama.

— To je dobro. U svakom slučaju to je dobro — progunda Marc Howe i ode.

Kad su utihli njegovi koraci, Mickey Ringold i šerif Cliff Drango naprave potez s nekoliko skokova slamkom.

Tek onda pogledaše Kirbyja.

— To je grad Roya Brakena — reče Mickey Ringold tiho. — Ti se nekad nisi s njime dobro slagao, zar ne? Ali Wild Horse je njegov grad. S tvojim bratom Jesseom on je dobar prijatelj. Kaniš li se sada sprijateljiti s Royem Brankenom, Kirby?

— To znači da grad ne pripada rančerima nego banditima, zar ne? — upita Kirby.

— Pripada Royu Brakenu, to si upravo čuo — progunda Cliff Drango, gradski šerif. — Budući da je on dobar trgovac, njemu je svaki gost dobrodošao.

— A ti si šerif, Cliffe?

— Noćobdija, moj mladiću, noćobdija. Tvoj otac je bolje prošao nego ja. Poput mene i on je noseći zvijezdu služio zakonu više od trideset godina. Kad je ostario, došao je neki divlji momak i ustrijelio ga. To se dogodilo u nekom malom gradu u Kansasu, zar ne? Da je tvoj otac još poživio, i on bi bio noćobdija jer je bio pravedan i nepotkupljiv čuvar zakona. Takvi se nikad ne obo-

gate. Njihova plaća jedva do- staje za život. Nemoj mi zato ništa predbacivati, Kirby. Ja moram biti zahvalan Royu Brakenu što ovdje u Wild Horseu zarađujem kruh njegovom mi- lošću.

Kirby obori glavu.

Premda Cliff nije izgovorio mnogo riječi, mnogo je toga rekao.

U tom malom gradu vlada bezakonje. Volja Roya Brakena ovdje je zakon, a stari je šerif preumoran i preslab da po- duzme nešto protiv njega.

Taj je gradić stjecište ban- dita s one strane gorskog sedla. Rančeri više nisu do- voljno jaki da im se suprot- stave. I za njih je Wild Horse središte za opskrbu. Prije je to bio njihov grad. No sada u njemu gospodari Roy Braken.

Sve je to Kirby Starbow shva- tio, pa je pokušao usporediti Roya Brakena i Johna Powella. Bilo je to zaista jednostavno a izgledalo je otprilike ovako:

Banditi s onu stranu pre- voja predstavljaju jezičac na vagi. Uzgajivači stoke boje se oštro istupiti protiv Johna Po- wella i Roya Brakena, jer bi se oni u tom slučaju povezali s banditima. Tako stoje stvari. No prije ili kasnije stvari se moraju zaoštriti. Tada će pasti odluka.

Kirby Starbow sada je točno znao u kakvu je nepriliku upao. Jednog dana morat će se izjasniti, a onda će svi znati zbog čega je došao. Naravno, na njegovoj će strani biti sto- čari. Ali banditi, ovaj grad i jamačno John Powell bit će protiv njega.

Da, Kirbyju Starbowu sve je jasno.

On kimne Cliffu Drangou.

— Sigurno je — reče — da ti to ne možeš promijeniti. Ti ne! To nije zadatak za noćobdiju!

Kimne na pozdrav obojici i iziđe iz staje. U hotelu probudi vratara, upiše se u knjigu gostiju pa ode u svoju sobu.

Zaspao je odmah.

V

Bilo je kasno prijepodne kad je nakon doručka napustio restoran. Polako se uputio u salun »Wild Horse«, ušao i obazreo se. U uglu su sjedili za doručkom Roy Braken i braća Howe.

Roy Braken zovne:

— Halo, Kirby! Dodi samo! Ovdje ima najboljih cigara i najboljeg viskija. Veselim se što te vidim.

Kirby se lecne, ali pride njihovom stolu i sjedne.

Braća Howe doista su bila vrlo slična, jedino što je Morg Howe bio malo teži i jači od Marca, koji je bio okretniji i vjerojatno opasniji.

Royu Brakenu vjerojatno je dobro išlo u posljednjih nekoliko godina jer se previše udeblija. Crnokos je, tamne puti i crnih očiju. Imao je crne brčice nad tankom gornjom usnicom. Doimao se bezobzirni i samouvjereniji nego prije godinu dana.

Smješkajući se gurne prema Kirbyju drvenu kutiju sa cigarama i čašu viskija.

— Mi se prije baš nismo trpjeli, Kirby — reče — jer si ti

bio predradnik Big Joea Clouda. Pazio si da teladi s ranča Cloud ne prevučemo kožu preko ušiju. U međuvremenu se mnogo toga promijenilo. Tvoj brat i ja dobri smo prijatelji. Jahat ćeš preko prijevoja?

— Sigurno — kimne Kirby. — Jesse je još moj mali brat, zar ne?

— A ti si mnogo učinio za njega — promrmlja Roy Braken pažljivo promatrajući Kirbyja.

Ali prije nego što je Kirby išta mogao odgovoriti, s ulice se začuje topot konjskih kopita. Divlje jašući jedan je jahač stizao u grad. Topot odjednom utihne.

U salunu je nekoliko minuta vladala tišina.

Onda se nasmiješi Marc Howe i reče:

— Aha!

Taj »aha« sigurno je imao neko posebno značenje. Zvučao je tako kao da je ispunjeno očekivanje. Kirby Starbow napeto je razmišljao. Roy Braken opet ga je promatrao, ali više nije ništa pitao.

Činilo se da svi nešto očekuju. A onda, žureći uđe u salun čovjek koji je dojahao. To je Seth Milton, poslovođa Royeva hotela. Brzo i glasno izgovori:

— Čini mi se da je Big Joe Cloud sa svojim momcima naletio jučer na mnogo vrućeg olova. Progonili su kradljivce stoke koji su ostavili ukradeno krdo i pobjegli. Noćni su jastrebci namamili Big Joea i njegove jahače u zasjedu. Jedan jahač s ranča Cloud ipak je sti-

gao u grad po liječnika. Trojica su ranjena a jedan mrtav. Čini se da je i sam Big Joe nešto dobio kad se pod njime svalio konj. Prisluškivao sam kraj otvorenog prozora što je kau-boj govorio liječniku.

Podnijevši izvještaj, Seth Milton zatraži čašu viskija.

Kad je ispio, još je vladala tišina. Samo su se braća Howe smijuckala, a Brakeove su crne oči sjale od radosti.

— Big Joe više nije onako velik i moćan kao prije — reče Roy Braken. — Još se dobro sjećam kako mi je bio zabranio da dajem kredit njegovim jahačima i da im prodajem više od pet čaša viskija. Jednom je čak došao u moj salun da potjera iz grada moga djelitelja karata i onog koji je držao blagajnu igračnice. Onda je još bio silno velik!

I opet odjekne topot kopita pa utihne pred salunom. Dva čovjeka uđu unutra. Bili su to John Powell i njegov predradnik Brack Dennis.

Kimnuli su ljudima za stolom i stali uz šank.

Roy Braken upita:

— Jeste li već čuli?

— Big Joe je izgubio moć rasuđivanja i postao goropadan. Pucao je na svog predradnika Davea Wessa. Wess je s nama došao u grad i nakupovao municiju za pušku.

Izgovarajući posljednje riječi John Powell pogleda Kirbyja.

— Dave Wess ide gazdi skinuti skalp, Kirby. Hoćeš li početi raditi kod mene? Dat ću ti istu plaću kao Bracku Denisu. A naredenja ću ti izdavati samo ja.

— Kirby ustane.

— To se neće svidjeti Denisu, Powelle — odvрати. — Ne rastužuj svog najboljeg čovjeka. Možda ću još razmisliti o tvojoj ponudi. Prvo želim posjetiti brata.

John Powell kimne gotovo ravnodušno.

— Naravno — reče.

Kirby izide iz saluna. Uzme prtljagu iz hotela i krene prema staji gdje je ostavio konja. Ispred trgovine oružjem stajao je Dave Wess s novom puškom. Trgovac oružjem upravo mu je nešto objašnjavao. Onda Dave Wess naglo nanišani i opali prema krovu staje.

Pred Kirbyjeve noge padne golub, kojeg je zrno gotovo cijelog raznijelo. Kirby zastane, pogleda goluba i onda se okrene prema Daveu Wessu.

— Dobra ti je puška, Riley — reče Wess glasno trgovcu oružjem ne obazirući se na Kirbyja.

Kirby ode u staju i plati pola dolara. Spremi konja za put i odjaše iz grada prema prijevoju.

VI

Jahao je dugo i naporno. Put se stalno uspinjao krivudajući pod stijenama ili uz rub ponora. Ponekad bi se Kirby zastavio i pogledao put kojim je prošao.

Zatim bi nastavio jahati. Mislio je na Jessea, na Hester i njihovo dijete. A onda je pomislio na oca. U njemu je jačao osjećaj gorčine. Njegov otac Ben Starbow nosio je zvijezdu.

Nosio ju je već kad se Kirby rodio. Rodivši Jessea, umrla je majka. A kad su oba dječaka odrasla, snažan Ben Starbow htio je od njih napraviti čvrste momke, borce koji bi i sami jednog dana bili sposobni da nose zvijezdu.

No oni to nisu htjeli. Imali su za to dovoljno razloga. Kad je Kirby porastao, pobjegao je od kuće. Dojahao je do Teksasa i vratio se sa Jesseom Chisholmom, rančerom koji je prvi put tjerao stado iz Teksasa do željeznice u Kansasu.

Poslije je sam tjerao stada stoke do željezničkih stanica u Kansasu. Jednog je dana čuo da je i Jesse pobjegao od oca. Nije se začudio, jer je Ben Starbow bio grub čovjek, koji je za plaću od sto dolara obavljao tešku dužnost i bio stalno na putu da bi jednog dana iscrpljen i siromašan poginuo, tražeći od svojih sinova da slijede njegov primjer. Na svoj grub način on je bio idealist, koji je u divljem kraju utirao put za drukčija, nova vremena.

No njegovi su sinovi htjeli više od života.

Kad je Kirb – posljednji put posjetio oca i čuo da je Jesse također krenuo vlastitim putem, Ben Starbow je već bio star i ogorčen.

Kirby se sada ponovno sjetio očevih riječi:

– Sine – kazao je starac – moje je vrijeme pri kraju. Ja nemam nasljednika. Uvijek sam želio da moji sinovi nastave moje djelo i da jednog dana preuzmu moje dužnosti i zadatke. Imao sam težak život, ali ja sam ponosan i zadovo-

ljan. Provodio sam pravdu i zakon. Bez pravde i zakona zemlja ne može napredovati. Ja sam ostao siromah, dok su se ostali obogatili, zahvaljujući meni jer sam ih štitio. Zadovoljan sam svojim životnim putem. I ti ćeš krenuti svojim putem, mladiću. Zadovoljan sam tobom, Kirby. Ali Jesse je drukčiji. On je previše lakomislen, divlji i nasilan. Bio sam strog prema njemu i to je bilo pogrešno. To sam prekasno shvatio. Znaš, Kirby, Jesse će uskoro postati izgubljen. Zato te molim, kreni njegovim tragom i zaštiti ga dok ne bude zreo da shvati neke stvari koje mora znati svaki čovjek koji ne želi propasti. Ako zapadne u loše društvo, bit će izgubljen.

Da, tako je govorio Ben Starbow. Kirby je pošao Jesseovim tragom i pronašao ga u ovom kraju kad je već bio zaručen s Hester. Kirbyju je to bilo drago. Prihvatio je posao na ranču Cloud. Uskoro je postao predradnik i pomagao je Jesseu koliko god je mogao. Nevolja je počela malo nakon vjenčanja.

* * *

Oko podneva stigao je do križanja na prijevoju. Kroz uski prolaz u stijenu približavao se prirodnom tunelu koji je nastao od okomitih stijena preko kojih su pale masivne kamene ploče čineći most.

Ispod mosta stajala su dva osedlana konja.

Na izbočenoj stijeni sjedila su dva čovjeka. Ugledavši Kirbyja, polako su ustali i stali nasred puta. Obojica su nosili

po dva kolta. Lica su im bila kruta i bezizražajna.

To su Riley Tenslip i Jube Head, dakle dvojica onih momaka u čije je društvo upao Jesse.

Mirno su čekali da Kirby zaustavi konja pet koraka ispred njih. Neko vrijeme ih je nepomično promatrao. Obojica su bili Jessovi vršnjaci, dakle u dobi od dvadeset i četiri godine. Bili su jednako divlji, zli i pokvareni.

Kirby ne reče ništa, a nakon minute Riley Tenslip digne lagano ruku i reče opušteno:

– Već smo čuli da si došao u ovaj kraj. Jesse nas je poslao ovamo do prijevoja da ti kažemo da se vratiš. Razumiješ li, Kirby? Jesse te ne želi vidjeti. Poručuje ti da odeš u neki drugi kraj. On ti nije zahvalan i ne misli da zbog osjećaja krivnje i zahvalnosti radi poput roba, da provodi život pun dosade. Mi živimo veselo i dobro se zabavljamo. To upravo Jesse voli. A sad okreni konja i nosi se do vraga. Potrošio sam previše riječi na tebe.

On ušuti zlobno se smješkajući, Kesio se i Jube Head. Vidjelo se po obojici da ih raduje što mogu Kirbyju dokazati da je njihov utjecaj na Jessea jači od utjecaja njegova starijeg brata. Zacijelo im je bilo drago što i Jessea vode lošim putem.

To je Kirbyju bilo jasno, no ujedno to nije bila isprika za Jessea. Svaki je čovjek vlastiti čuvar i odgovara za svoja djela.

Kirby je također mislio na to da je postao zamjenik saveznog šerifa i da u džepu ima

naloge za hapšenje. Na jednom od njih bila su imena: Riley Tenslip i Jubal Head.

Da, na to je sad mislio Kirby. Njegov je otac bio šerif koji se cijeloga svog dugog života borio za bolju budućnost zemlje.

A Jesse je postao bandit. No Kirby ima zvijezdu u džepu na koju se zakleo. To znači da je krenuo očevim stopama.

Polako sjaše. Jube Head oštro poviče: – Ostani na konju, Kirby, i ne pokušavaj ništa!

No on nije mario za to. Okrenuo je leđa obojici i odveo konja u stranu. Lijevom je rukom izvadio zvijezdu iz džepa i prikacio je na prsa.

Onda se okrenuo. Odmah se prepoznali zvijezdu saveznog šerifa!

– Počet ću s vama – reče Kirby. – Imam u džepu nalog za vaše hapšenje.

Na njemu piše da vas moram dovesti žive ili mrtve. Kako vam je milije?

Iskesili su zube na njega i oborili glave. Nakon trenutka oklijevanja potegoše oružje.

Kirby je bio brži. Bacio se naprijed, istovremeno pucajući. Pogodio ih je prije nego su stigli opaliti. Razbojnici su pucali, ali pogodeni nisu bili precizni. Samo je jedan metak okrznuo Kirbyjevu košulju. On im hitro priskoči i onesposobi ih udarcem revolvera po glavi.

Bili su samo ranjeni.

Bio je to dokaz da zvijezdu ne smatra lovačkom dozvolom. Pokušao je ići svojim putem,

pošteno i s punom odgovornošću.

Uzeo je oružje onesviještenima. Onda je pogledao gdje ih je ranio. Pogodio ih je obojicu gdje je ciljao, u bedro. U njihovim bisagama našao je ručnik i košulju. Razderao ih je, skinuo im rupce s vrata i njima povezao rane što je bolje mogao.

Za to vrijeme su se osviještili. U glavama im je zujalo od udarca revolverom. Kirby je zapušio, dajući im vremena da se priberu.

Buljili su u njega, ali nisu ništa govorili.

On baci opušak na zemlju, ode po njihove konje i dovede ih.

— Tako je, dakle — progunda. — Ako ne možete sami u sedlo, onda ću vas poleći poprijeko i privezati.

Još se nisu micali. Čučali su na tlu i gledajući ga teško disali.

Onda Riley Tenslip reče bijesno:

— Ne možeš to s nama uraditi, Kirby! Ta pocinčana zvijezda neće ti pomoći. Ako tako dalje nastaviš, onda....

— Odjahat ćemo u Wild Horse — prekine ga Kirby. — Vratio sam se u ovaj kraj kao zamjenik saveznog šerifa. To je dobro za vas i za mene. Jer, bio bih došao i bez zvijezde. U tom slučaju već biste bili mrtvi. Odveli ste mi brata i zaveli ga. Sada je bandit i ubojica. Napustio je ženu i dijete. Prava je sreća za vas što su mi dali tu zvijezdu i što sam položio za kletvu.

Buljili su u njegove svijetlosive oči, čiji im je bljesak natjerao strah u kosti.

Kirby pokaže na konje.

— Hoćete li već jednom u sedlo ili vas moram vezati preko konja?

— Već ćeš jednom uvidjeti kakav si glupan — zareži Riley Tenslip, pa s mukom ustane. Lijeva mu je noga odmah klecnula, no on se stenjući dovukao do konja, uhvatio se čvrsto za njega i pokušao se popeti u sedlo. To mu je uspjelo u trećem pokušaju. Onda je klonuo i zastanjao. Lice mu je oblio znoj.

— Platit ćeš mi za ovo, Kirby.

Kirby ne odgovori, pride mu i odreže komad lasa koji je visio na jabuci sedla.

Ne gubeći više riječi čvrsto sveže Tenslipove ruke za jabuku sedla.

Kad je s njim završio okrene se Jubalu Headu.

— Jube — reče — sada si ti na redu. Kako ćeš na konja? Sam ili da te vežem?

— Ti, huljo — progovori blijed i drhteći od bijesa — već ćeš vidjeti dokle će te to dovesti. Vrlo brzo!

Pošto je izgovorio te riječi pune mržnje i on također ustane. Kirby mu približi konja. Kad mu je htio pomoći da se popne u sedlo, Jubal Head prosikće:

— Mogu sam!

Uspio je, premda je bio teže ranjen od Rileya Tenslipa.

I njemu Kirby priveže ruke za jabuku sedla. Znao je dobro kako su ti momci opasni. Nastojat će iskoristiti i najmanju priliku da ga napadnu.

Uzde njihovih konja, svezao je lasom. Uzjahao je i potjerao konja vodeći i njihove za sobom.

Nakon nepunog sata jahanja put je skrenuo prema širokoj terasi pokrivenoj travom, grmljem, stablima i skupinama stijenja. Sunce je već prilično zašlo prema zapadu.

Najednom odjekne oštar glas:

– Stani, Kirby!

Kirby to učini, jer je poznao taj glas. Istog trenutka shvati da je učinio pogrešku. U posljednja dva sata nije mislio na Davea Wessa.

Sad je čuo njegov glas iz bliza. Budući da ga je Dave Wess tako glasno zazvao, Kirbyju je bilo jasno da ga promatra preko puščane cijevi.

Zbog toga Kirby stane, ispusti laso kojim je vodio konje svojih zarobljenika i osvrne se preko ramena.

Da, bio je to Dave Wess.

U ruci je držao napetu pušku.

Kirby polako okrene konja tako da mu je Dave Wess vidio desnu stranu. Onda mirno poviče:

– Ipak se nisi usudio bez opomene pucati u leđa, Dave. To baš nije tako jednostavno, zar ne?

– Htio sam to učiniti – poviče Dave Wess. Istina je da sam te htio bez opomene hicem srušiti iz sedla, ali nisam mogao. Sjaši, Kirby! A onda ću pričekati dok izvučeš kolt iz korica.

Kirby kimne.

Pogleda prema zarobljenicima koji su postrance mirno

sjedili na konjima i znatiželjno promatrali što se zbiva. Jubal Head bijesno zaurla:

– Wesse, ne pružaj mu šansu! On će te oboriti. Ne daj mu priliku!

Ali Dave Wess zareži:

– Zaveži gubicu, Jube! Kad završim s Kirbyjem, nastavit ću s vama. Znam neke dobre momke koje ste napunili olovom. Premda više ne jašem za Big Joea Clouda, ipak...

Naglo ušuti, jer je Kirby okrenuo konja tako da je i Dave Wess spazio zvijezdu na njegovu lijevom džepu košulje.

– Ej, Kirby, zar si ti zamjenik saveznog šerifa?

– Tako je, Wesse – odgovori Kirby i prebaci dugu nogu preko jabuke sedla. Izvuče i drugu nogu iz stremena i ostane nekoliko sekunda u položaju u kojem jašu žene, a onda spuzne s konja. Polako je prilazio Daveu Wessu.

– Ostani na mjestu! – vikne ovaj i napne pištolj. – Ni koraka dalje, Kirby! Ti si me osramotio pred Big Joeom, a kad smo nakon toga upali u zasjedu noćnih jastrebova, Big Joe je bio tako bijesan da me je otjerao. Rekao mi je da kao predradnik ništa ne vrijedim i da on ne treba momka koji je dopustio da ga porazi otpušteni kažnjenik i brat jednog bandita. Kirby, ja sam izgubio dobru službu. Za to si ti kriv. Možeš sad početi. Čim takneš kolt, ja ću pucati. Hajde, momče! Ja ću tom uobraženom Big Joeu već pokazati da te mogu udesiti i da sam tamo na farmi Hester Starbow slučajno imao loš dan.

Time je sve bilo rečeno. Kirby odustane od pomisli da bi toga čovjeka mogao urazumiti. Dave Wess je silno tašt. Bio je predradnik velikog ranča i mogao je zapovijedati. Bio je zbog toga ponosan. Takav mu je posao bio potreban kao zrak koji udiše, jer se osjećao moćnim.

Sada je sve izgubio i opet postao skitnica u selu. Za to je krivio Kirbyja. Tako nepravedno rasuđuju svi ljudi koji zakazu u poslu ili naiđu na boljeg čovjeka od sebe.

Kirby shvati da ne može izbjeći borbu. Ipak je na neki način osjećao samilost prema Daveu Wessu. Želio mu je pružiti priliku. Možda postoji nešto što bi ga urazumilo? Grozničavo je razmišljao kako da to postigne. Preostalo mu je još nekoliko sekunda.

Onda je spazio nešto što se činilo kao mala šansa. To je bila svijetla i bijedla mrlja veličine dlana na Daveovim grudima.

Bio je to odsjaj Kirbyjeve zvijezde. Potpuno nova, ulaštena, reflektirala je odsjaja sunca na zalazu.

To je, dakle, prilika,

Kirby zakorači unatrag i pomakne se gornjim dijelom tijela malo udesno.

Odsjaj sunca s metalne zvijezde zaslijepi Wessa.

Dave Wess shvatio je to desetinku sekunde prekasno. Više nije jasno vidio. Zaurlavši povuče okidač, namce opali i promaši.

Dok je ponovno napinjao pušku, Kirby se već našao po-

kraj njega. Lijevom rukom odgurnuo mu je pušku u stranu a desnom zamahnuo koltom.

Po drugi put porazio je Davea Wessa.

VII

Kad je Dave uspio sjesti, Kirby je već bio na svom konju. Oba uhapšenika šutke su promatrala što se događa. Ne samo oni, nego i Dave Wess nije mogao vjerovati svojim ušima kad je čuo kako Kirby Starbow mirnim glasom govori:

— Pazi dobro, Dave. Ti si tvrdoglavi bik koji ne zna misliti. Kad sam te oborio tamo kod Hester, sasvim si se izbezumio. No dobro, ja imam za to razumijevanja. Ja također moram priznati da me nisi imao snage ustrijeliti s leđa. Nisi loš, samo si blesav. Htio si mi pružiti priliku. Pa dobro! Sada je ja dajem tebi. Možda sam zbog toga i ja glupan ali to ipak želim učiniti. Odjaši, Dave Wess!

Budeš li još jednom potegnuo oružje na mene, neću te štedjeti. Sada mi je dosta toga, razumiješ li? Moje nevolje u ovom kraju i bez tebe će biti prevelike. Imat ću još mnogo briga.

Zato ti kažem posljednji put: ne izlazi mi pred oči!

Nakon tih mirnih, čvrstih i uvjerljivih riječi potjera konja

povukavši za sobom konje s uhapšenicima.

Odjahao je, ne rekavši više ni riječi. Dave je još sjedio na zemlji i zapanjeno gledao za njima.

VIII

Pala je već noć kad je Kirby s dvojicom svezanih bandita ujahao u grad. Neki su to opazili, pa se već skupilo prilično znatiželjnika koji su pažljivo promatrali kako ih ispred gradskog zatvora odvezuje i s mukom ih vodi u zatvor jer su hramali.

Kirby zatvori iza sebe vrata.

Stari šerif Cliff Drango ukočeno je sjedio iza pisaćeg stola. Svjetiljka je širila dosta svjetla, pa je Cliff Drango dobro vidio uhapšene kao i zvijezdu na Kirbyjevoj košulji.

— Do đavola, Kirby! Pa nećeš nas zatvoriti! Mi smo ranjeni. Treba nam liječnik. Hej, djede, reci tom zamjeniku saveznog šerifa da se ne smije koristiti gradskim zatvorom.

To je izgovorio Riley Tenslip. Posljednju je rečenicu uputio Cliffu Drangou.

No on nije obraćao pažnju na dvojicu uhapšenih koji su iscrpljeni od duga jahanja stajali uza zid, oslanjajući se na zdravu nogu.

Gledao je Kirbyja, a onda upro prstom u njegovu zvijezdu.

— Je li to prava zvijezda, Kirby?

— Da! Pukovnik Sam Morgan dao mi je zvijezdu i punomoć. Ja ću u ovaj kraj uvesti

savezni zakon i osigurati da ga se poštuje. A sad bih htio glavni ključ ćelije. Ako već želiš učiniti nešto za mene, Cliffe, onda dovedi liječnika da pomogne ovoj dvojici.

— To ću učiniti — reče Cliff Drango čvrstim glasom. Pruži Kirbyju ključ i izađe.

Kirby mahne dvojici bandita.

— Naprijed! Dobit ćete dobre madrace na daske u ćelijama.

— Tvoja će igra uskoro biti završena — zaječi Riley Tenslip i krene.

Jubal Head pođe za njim govoreći ispod glasa:

— Prije nego svane dan, ti ćeš se, Kirby, naći u paklu.

Kirby ne odgovori nego otvori vrata jedne od ukupno četiri ćelija s rešetkama i obojicu strpa u nju. Stenjući su legli na drvene ležajeve. Kirby je svakom donio limenu posudu punu vode.

— Vi ste zbilja čvrsti momci — reče im dok su pili. — Bio sam se zabrinuo da nećete izdržati do grada.

— Već ćeš ti saznati koliko smo mi snažni — javi se Riley Tenslip. — Uskoro ćeš saznati da osim nas postoji još mnogo podjednako jakih momaka.

Kirby kimne.

— Vidjet ćemo — promrmlja i vrati se u ured.

Cliff Drango žurno uđe s ulice. Teško je disao kao da se silno žurio.

— Kirby — zastenje — bit će gusto!

— Ne za tebe, Cliffe.

— Ti si sada vrlo sličan svome ocu, mladiću. Takav je i on bio. Nije znao za strah i sli-

jedio je svoj put. Nekad sam i sam bio takav.

Opet se otvore vrata. Liječnik Horace Sullivan i brijač udoše u ured. Zabuljili su se u Kirbyja i u njegovu zvijezdu.

— Kirby im pokaže prolaz prema ćelijama.

— Morao sam momcima pucati u noge. Jednome je metak u boku. Ali neka ostanu u ćelijama. Donesite im madrace i jastuke!

Liječnik i brijač uđu u ćelije, a Kirby stane u prolaz i nasloni se na zid, tako da je obje prostorije držao na oku.

Neko vrijeme vladala je tišina.

Zatim se pojave Roy Braken, Marc i Morg Howe. Prije nego su išta stigli kazati, Kirby reče oštro:

— Marc i Morg Howe, izađite Samo mirno!

Tjelohranitelji Roya Brakena htjeli su se suprotstaviti, ali njihov gazda, kojeg je Kirby oštro promatrao, okrene glavu i reče:

— U redu, momci! Pričekajte vani! Još vas mogu pozvati unutra! Idite! Htio bih prvo prijateljski porazgovarati s tim saveznim šerifom koji dolazi ravno iz zatvora.

Marc i Morg Howe pokoriše se naredbi gazde poput poslušnih pasa. Pri tom su negodovali.

Roy Braken priše bliže Kirbyju. Usput pogleda u ćeliju, gdje je liječnik previjao ranjene zajedno s brijačem koji mu je pomagao.

— Mene nećeš izbaciti, Kirby! — nasmiješi se Roy. — Ja, naime, dolazim kao grado-

načelnik Wild Horsea! Već neko vrijeme obavljam ovdje dužnost gradonačelnika.

Kirby se trpkio osmijehne.

— Uhapsio sam ova dva momka zbog uličnih pljački i drugih prekršaja saveznog zakona. Oni, dakle, ne podliježu pravosuđu države Wyoming. Shvaćaš li to, Brakane? Ni guverner Wyominga ne može mi preoteti ovu dvojicu zatvorenika, a kamoli načelnik nekog malog grada, Samo to sam ti htio reći, gospodine Brakene. A sada možeš ići.

Roy Braken srdito otpuhne. Ruka mu se trznu i učini pokret kao da će se baciti na Kirbyja. Upravo se čulo kako od bijesa škripi zubima.

Kirby ga hladno pogleda.

— Želiš li još nešto, Brakene?

— upita hladnokrvno.

Ali ovaj ne reče ništa. Savladao se. Samo su mu crne oči sjale zlim sjajem.

Zatim izađe i zatvori za sobom vrata.

Cliff Drango još je mirno sjedio iza pisaćeg stola pomno promatrajući prizor. Zatim duboko uzdahne i reče:

— Ti, Kirby, nisi prvi zamjenik saveznog šerifa koji dolazi k nama. Prije tebe ovdje su bila dvojica. Htjeli su uvesti savezne zakone u ovaj grad i preko, iza prijevoja izgubljenih. Jednog dana odjahali su prema prijevoju i više se nikad nisu vratili.

— Znam, Cliffe — promrmlja Kirby.

— Onda ti je jasno i sve ostalo.

— Jest. Cliffe! Roy Braken je u škripcu. Njegovi prijatelji s

one strane prijevoja očekuju od njega da mi preotme uhapšenike i da me otjera. Ne uspije li u tome, oni će posumnjati u njegovo prijateljstvo i prvom mu prilikom uskratiti bilo kakvu pomoć. Roy Braken mora nešto poduzeti da sačuva prijateljstvo s banditima. Ako mu to ne pođe za rukom, više neće biti dovoljno jak. Onda će ga stočari najuriti iz ovoga kraja i ponovo preuzeti kontrolu nad gradom. Istina, Roy Braken je u gadnom škripcu, a ja točno znam što on svim srcem želi.

— I ja to znam, Kirby — uzdahne Cliff Drango. — On želi da ti uskoro kreneš preko prijevoja, jer tamo nema svjedoka, ako se predstavniku zakona nešto i dogodi. Ovdje, u gradu, Roy Braken ne može mnogo riskirati. Doduše, građani Wild Horsea ga se boje, ali ga ne vole. Eto, Kirby, tvoji izgledi nisu sjajni, ali možeš računati na moju podršku. Možda ti ipak stari čovjek, kao što sam ja, može u nečemu pomoći.

— Ti se radije u to ne uplići, Cliffe. Tvoje je vrijeme prošlo. Dosta si se u svom životu borio i...

— No ja još nosim zvijezdu, Kirby. Bio sam prijatelj tvoga oca. Nekad sam često s njime jahao. Ne, moj mladiću, ja sada želim biti nešto više nego obični noćobdija. Još jednom ću pokušati.

U očima staroga jastreba rasplamsa se vatra. Mršavo mu lice oblije rumenilo. Sad se zaista doimao mladim.

Nekad je bio odlučan čovjek opsjednut idejom provođenja reda i zakona. Njima je služio svim srcem. Možda se s njime događa nešto slično onome što se događa starom i isluženom vojničkom konju kad na određeni zvuk treba još jednom živne želeći u boj.

Kirby shvati da starog borca neće moći spriječiti da se umiješa u događaje.

Liječnik i njegov pomoćnik izašli su iz ćelije. Brijač je gundao. Vjerojatno je krenuo u hotel po madrace i jastuke.

Liječnik sjedne na ugao Drangova pisaćeg stola i pogleda Kirbyja.

— Vi ste se prilično surovo ponijeli prema tim momcima, Kirby. Ali za desetak dana oni će biti sposobni za put. Moram vam kazati da ih prije ne smijete nikamo voditi. Izgubili su mnogo krvi i mogli bi zapasti u groznicu od rana. Doći ću sutra oko podne da iz pogledam.

Nakon tih riječi liječnik okrene glavu i pogleda prema Cliffu Drangou. Promatrao ga je izuzetno pažljivo. Sigurno je na njemu opazio promjenu.

— Samo budi oprezan, Cliffe — progunda tiho. — Ja te, naravno, dobro razumijem. Ti si u posljednje vrijeme morao mnogo toga progutati. Ali tvoje srce više nije zdravo, Cliffe, i ti to dobro znaš. Zato ti, kao obično, ponavljam da se ne uzbuđuješ.

Zatim ustane, pride Kirbyju te palcem preko ramena pokaže na Cliffa Drangoa.

— On je bolestan čovjek, Kirby. Pri bilo kakvu naporu

ili uzbuđenju past će mrtav. Bude li mirno živio, ima pred sobom nekoliko godina.

Rekavši to, ode iz ureda.

Malo nakon toga stigao je brijač s madracima i jastucima Kirby krene za njim. Prije nego su ranjenici legli na madrace, Kirby ih pregleda da možda u njima nema oružja.

Čelavi ga je brijač za to vrijeme poprijeko gledao, ali nije ništa rekao.

Zarobljenici odmah zaspe od iscrpljenosti. Sad su Kirby i stari šerif ostali sami.

— Čuj me, Cliffe — tiho će Kirby. — Ne želim tvoju pomoć.

— Za to te i ne pitam — odgovori starac. — Ja nosim svoju zvijezdu. Lezi i spavaj, momče. Nekoliko sati se odmori, a ja ću ovdje pripaziti.

Ustao je i iz stalka za puške uzeo sačmaricu. Zatim je iz ladicе izvadio metke te napunio obje cijevi. Vratio se pisaćem stolu. Sjeo je a pušku stavio kraj sebe u kut.

— Ne mogu brzo trčati ni jahati, no pucati još mogu. Dokle god budem mirno sjedio ovdje, nitko neće ući bez moga dopuštenja.

Rekavši to, položi kolt na sto, nadohvat ruke.

Kirby je razmišljao. Da, umoran je. Osjeća se smožden, a zna da mu vjerojatno ne ostaje više od nekoliko sati do okršaja.

Zato kimne.

— Hvala, Cliffe.

Onda izade u sedlo. Povede i ona druga dva konja pa krene niz ulicu. Tu i tamo stajali su ljudi u skupinama ili pojedinačno i promatrali ga.

Ujahao je u staju.

Mickey Ringold dočeka ga riječima:

— Neki su kauboji došli po svoje konje i odjurili kao bez glave. Za nekoliko sati proćut će se novosti po cijelom kraju. Čudim se tvojoj hrabrosti, mlađiću. Mislim da si prerano otkrio svoje karte.

— Moja je igra krenula — odgovori Kirby i preda mu konje. Bio je preumoran da se sam pobrine za svoga ridana. Opazivši to, Mickey Ringold progunda:

— Samo idi, Kirby i lezi. Umoran si. Ja ću se pobrinuti za konje.

Kirby ode.

Kad je ušao u predvorje hotela, tamo nije bilo Setha Mil-
tona.

Kirby s daske na zidu uzme ključ od svoje sobe. Čim ga je dohvatio, neki glas iza njega reče:

— Ostani tako! Obje ruke gore i ključ ostavi u ruci.

Kirby se ne pomakne.

To je bio Marc Howe koji se sakrio ispod pulta i tamo čekao da Kirbu, Kirby okrenuvši leđa, pride dasci s ključevima.

Sada se brzo uspravio s koltom u ruci, prišao Kirbyju te mu na leđa pritisnuo revolversku cijev. Izvadio je Kirbyju kolt iz korica, a onda se povukao natrag.

Na okruglom stolu u predvorju bio je akvarij sa zlatnim ribicama. U njega je Marc Howe bacio Kirbyjevo oružje.

Kirby se okrene i položi ključ na pult kraj sebe.

Pogleda Howea koji je svoj kolt sakrio ispod kratkoga ka-

puta. Još jedan čovjek izroni iz tamnog ugla ispod stepeništa i stane pod svjetlost svjetiljke. Morg Howe.

— Išlo je lako — reče. — Mi brzo radimo, zar ne?

— Možda prebrzo — promrmlja Kirby, jer je znao što namjeravaju s njime.

Zato se nije iznenadio kad je Morg rekao:

— Izići ćemo kroz stražnja vrata. Vani na dvorištu nešto ćemo ti pokazati, Kirby. Bit će to osobni obračun bez svjedoka. Naprijed!

Kirby krene. Razoružali su ga i sad ga žele premlatiti. To je njihov način. Nije bio siguran rade li to po nalogu Roya Brakena. No to i nije bilo važno.

Znao je samo da će biti strašno. Oba su brata Howe prekaljeni borci, snažni i nemilosrdni.

Oni su poznati razbijači. S jednim od njih dvojice Kirby bi izišao na kraj, ali dva su bila previše.

Bijesno je zadahtao ali nije ništa rekao. Onda je pred njima krenuo pokraj stuba niz hodnik koji je vodio prema stražnjim vratima. Pratili su ga u stopu. Tako su dospjeli u dvorište.

IX

Nakon nekoliko koraka Kirby se okrene prema njima.

— Baš ćemo vidjeti — zabrunđa Marc Howe — hoćeš li poslije biti tako velik i ponosan, mladiću.

Prignuo je glavu a šake stisnuo. To je isto uradio i njegov brat. U isto vrijeme i Kirby je stisnuo šake čekajući da oni napadnu. Htio je da im oteža posao. Nije izgubio hrabrost nego je, dapače, vjerovao da ih može pobijediti. Možda ih je precijenio i oni nisu tako opasni kakvim se čine na prvi pogled.

Iza ugla kuće pojavio se čovjek i kratko rekao:

— Ništa od toga, prijatelji! Kome da uputim prvi metak? Braću Howe nikad nisam volio.

Bio je to Dave Wess.

Kad su ga sva trojica prepoznala, nisu se začudili samo Marc i Morg Howe. Kirby Starobw upita:

— Što to znači, Dave?

— Razmišljao sam poslije, Kirby. Došao sam do saznanja da sam bio budala. Ti si mi pružio priliku, je li tako? Budući da sam te odjednom zavolio, odlučio sam da se umiješam u igru. Ova dvojica su te htjela rastrgati na komade. Što ćemo sada s njima?

Uzet ću njihovo oružje — brzo reče Kirby.

Prišao je braći Howe koji su režali i drhtali od bijesa. No Dave Wess je stajao iza njih, a njegovo je umijeće gađanja iz puške bilo poznato u cijelom kraju.

Kad se Kirby domogao oružja, reče suho:

— Sad krenimo u gradsku staju, prijatelji. Sjest ćete na ona dva konja Roya Brakena i odjahati iz grada. Ako još pomolite nos u Wild Horseu, uhapsit ću vas. Idemo!

Braća su psovala, no ipak su krenula. Marc zareži:

– Wesse, koji ti je vrug?
Čuli smo da te Kirby dobro...

– Između Kirbyja i mene sve je u najboljem redu – odgovori Dave Wess i malo ih podbode puščakom cijevi između lopatica. – Zabavlja me da nekoj gospodi pokažem koliko su se u meni prevarili. Svi u ovom kraju žele Kirbyjev skalp. On i ja pokazat ćemo tim momcima tko smo.

Napustili su dvorište i izišli na ulicu. Već je bilo prilično kasno. Na putu do staje nisu nikoga sreli.

Mickey Ringold ustane sa sanduka za hranu.

– No? – začudi se. – Kakva je to opet igra?

– Gospoda Marc i Morg Howe žele otputovati – objasni mu Kirby. – Dave Wess je pomislio da će najbolje dokazati svoju pravu vrijednost ako mi pomogne. A možda želi time razljutiti ionako bijesnog Big Joea Clouda.

– To nije sve, još je mnogo toga razlog moga ponašanja – nasmiješi se Dave Wess.

Krenuo je u konjušnicu za Mickeyem Ringoldom. Tamo su osedlali dva konja. Odjednom Mickey Ringold zastane i upita preko ramena:

– Još te ne shvaćam potpuno. Dave. Govorkalo se da...

– Aaah, ako me dobar čovjek dva puta pobijedi i još mi pruži priliku, onda ne mogu a da ga ne volim. Nisam ga mogao pustiti da sam stoji nasuprot onim bikovima. Ja sam izgubio posao, ali sada imam novi. Moj je novi gazda veći od Big Joea Clouda. Ja jašem za najvećeg čovjeka u ovom

kraju. To sam shvatio. Kirby Starbow je veći od svih ljudi ovdje.

– Tako je to dakle – promrmlja Mickey Ringold i sad je sve shvatio.

Izveli su konje u dvorište.

– Ne vraćajte se nikad više!

– poviče Kirby za braćom Howe.

Šutke su sjedili u sedlima.

Bez riječi su i odjahali.

Kirby pogleda Davea Wessa. Ovaj slegne širokim ramenima.

– Možda me ne možeš razumjeti – izusti. – Ali...

– Oh, shvaćam ja to, Dave – prekine ga Kirby. – Jednom je i meni išlo kao tebi sada. Bio sam mlad i divlji te na neki čudan način ponosan. Naletio sam na čovjeka koji me je porazio. Mogao me je ubiti, ali nije to učinio. Ostao sam uz njega. Sprijateljili smo se. Ispunili smo jedan veliki zadatak.

– A kako se zvao taj čovjek?

– upita Dave Wess.

– Jesse Chisholm.

– Veliki Jesse Chisholm, koji je kao prvi gonič stoke preveo teksaška dugoroga goveda do Kansasa?

– Da, upravo taj.

– Tako je to – kimne Dave Wess. – Točno tako. U tvom slučaju to je bio Jesse Chisholm. A u mom si ti. Smijem li jahati na tvojoj strani?

Kirby ga je još jednom odmjeri pogledom. Oh, iista je dobro razumio Davea Wessa. Znao je čak da mu ne mora kazati kako će to biti opasno.

Otkopčao je košulju i izvuкао svežanj. U njemu su osim

imenovanja za zamjenika saveznog šerifa bile još neke stvari. Izvuče zvijezdu i pričvrsti je na Daveov kratki kožni kaput.

— Pokušajmo, Dave. Imenujem te svojim pomoćnikom. Imam za to ovlaštenje. Digni ruku i položi zakletvu.

— Hej, pa tvoje je povjerenje veće od brda — začudi se Dave Wess.

— Sve ili ništa Dave!

— Kirby, kunem ti se svime na svijetu da ću radije otići u pakao nego da te razočaram.

X

Ranč Johna Powella leži na ušću kanjona koji vodi prema zapadu. To je tipičan »muški« ranč bez ikakvih udobnosti i lijepa izgleda.

Powellov ranč služi samo kao sklonište grubim ljudima.

Gospodar ranča upravo se pojavio na vratima brvnare, protežući se i zijevajući kad su braća Howe dojahala do ranča. Mirno je gledao kako su sjahali i odveli konje do korita za napajanje.

Odnekud se pojavi i njegov predradnik Brack Dennis.

Prišao je rančeru pa su obojica bez riječi čekali.

Marc Howe izvijesti ih opširno o svemu te završi riječima:

— Budući da nismo htjeli počinuti još koju grešku, jer je sada Roy Braken previše ljut da bismo s njime mogli mirno porazgovoriti, došli smo k tebi, Johne. Mi još nismo završili s Kirbyjem Starbowom. Željeli

bismo doći do prilike da izravnamo račune.

John Powell kimne. Oštro je promatrao Howeove.

— Svaki čovjek kad-tad pogriješi — promrmlja. — Vi ste, momci, potcijenili Kirbyja Starbowa. Zamišljali ste da ga brzo i lako možete slomiti. No, hajde, sjednimo malo.

Sjeli su za stol na dograđenom trijemu. John Powell ponudi cigare. Kad su svi zapušili, on progovori:

— Taj Dave Wess... Po njemu se vidi što se događa kad neki divlji momak prvi put sretne velikog čovjeka!

— Tako velik... Kirby Starbow nije — tiho reče Brack Dennis.

John Powell zamišljeno kimne.

— On je silno velik — reče.

— Nemojte ga potcjenjivati. Nekad je gonio teksaška goveda u Kansas i pripadao legendarnoj momčadi Jessea Chisholma. A kad je došao na ove pašnjake da bude uz svoga brata, ubrzo je kod Big Joea postao prvi predradnik. Sad se vratio sa zvijezdom. To za mene znači da ga i savezni šerif smatra dovoljno jakim i sposobnim da ovdje obavi određeni zadatak. Shvaćate li napokon da iza Kirbyja Starbowa stoji savezni zakon?

— Bila su ovdje već dva čovjeka s takvom zvijezdom — progunda Brack Dennis. — Odjahali su preko prijevoja i nestali.

— U tome je stvar — razmišljao je dalje John Powell. — Oni su prešli preko prijevoja, a Kirbyju Starbowu to više nije

potrebno. Drži dva zatvorenika u Wild Horseu. Sad može samo čekati razvoj događaja. Ne mora se micati s toga mjesta gdje je izložen javnosti. Nitko ga ne može ustrijeliti bez svjedoka.

— Što ćemo učiniti? — nestrpljivo upita Marc Howe.

Svi pogledaše Johna Powella, a on je buljio u prazno.

— Čekat ćemo — progovori tiho. — Stvari će se same od sebe odvijati. Jesse Starbow i njegovi momci neće to trpjeti. Roy Braken će morati otvoreno napasti. Big Joe će nato poludjeti od bijesa i neće htjeti čekati da banditi dojašu preko prijevoja u grad i oslobode Rileya Tenslipa i Jubea Heada. No kad stvari krenu, bit će gusto, bit će vatre! Kad bi netko u Wild Horseu ustrijelio Kirbyja Starbowa, osobno bi savezni šerif dojahao ovamo sa četom konjice. Moramo malo pričekati, momci! Brack, pošalji jahača Royu Brakenu. Bilo bi dobro da se Braken drži potpuno neutralno kad Jesse i njegovi divlji momci stignu u Wild Horse, inače će izgubiti grad.

XI

Nisu prošla ni dva sata kad se s brda, divlje tjerajući konje, počela spuštati skupina jahača sve se više približavajući ranču.

— Eno ga dolazi! — nasmije se John Powell. — Brack, neka se naši momci dobro rasporede. Moram Big Joeu reći nešto što će ga razbjesniti.

Nakon nekoliko minuta na čelu jedanaestorice jahača dojaše Big Joe Cloud pred kuću na ranču. Na glavi nije nosio šešir nego mu je bila omotana bijelim povojima. Polako sjaše i krene prilično teškim korakom, hramajući prema kući. Došavši do trijema naslonio se na gredu što je podupirala krov.

Odmah je ispod gustih obrva ošinuo pogledom braću Howe.

— Što rade ovi ovdje, Johne?

— Ti znaš ja uzimam u službu svakog snažnog momka — odgovori John. — Oni su čvrsti momci i sada rade za mene. Zar si došao da me to pitaš?

— Ne — odsiječe Big Joe Cloud pa obriše znoj s preplanula lica.

— Poslao sam glasnike svim susjedima — objasni. — Svi su rančeri sa svojim jahačima krenuli u Wild Horse. A tebe sam, Johne Powell, osobno došao pozvati.

— Na što me pozivaš, Joe?

— Da prisustvuješ vješanju. Kirby Starbow se vratio u ovaj kraj sa zvijezdom. Drugačije sam mislio o njemu. On se ne želi pomiriti s bratom. Došao je ovamo jer se razočarao u njemu, jer se uzalud za njega žrtvovao. Meni je sve jasno. Jesse Starbow je napustio ženu i dijete i postao ozloglašeni bandit. Kirby Starbow se želi osvetiti. Želi se dočepati Jessea i onih momaka koji su ga zaveli na krivi put.

— Dobro, Joe. A što dalje?

— Kirbyju to neće uspjeti! Jesse i njegovi momci doći će preko prijevoja i preoteti Kir-

byju ona dva zatvorenika. Ali to ćemo spriječiti mi, uzgajivači stoke, koje ti banditi neprekidno potkradaju i čije jahače ubijaju, sve same dobre kauboje. Johnne, mi svi krećemo u Wild Horse da Kirbyju Starbowu preotmemo zatvorenike. A onda ćemo održati suđenje!

Posljednje je riječi izgovorio grubo, nemilosrdno.

— Ti ne misliš na suđenje nego na linč, Big Joe?

— To je jedini način da sami sebi pomognemo, Johnne. U našoj zemlji još nema zakona koji bi bio dovoljno jak da nas štiti. Moramo doskočiti tom Jesseu Starbowu i njegovim momcima.

— Pokušaj, Joe — reče nevoljko John Powell.

— Nećeš sudjelovati?

— Neću!

— Pa ti si stočar, Johnne Powelle!

— Ali nisam glupan!

— Onaj tko nije za nas i našu stvar, taj je protiv nas.

— Točno, Joe.

— Hej, ti si dakle protiv nas?

— Neću sudjelovati u linču.

Big Joe Cloud je zaprepaseno zurio u njega. Onda mu pride još bliže.

— Dosad — reče teško — ja sam te branio od svake sumnje. Nisam imao dovoljno razloga da sumnjam u tebe i opirao sam se spoznaji da stojiš na suprotnoj strani. No sad mi je sve jasno. Ti ništa nećeš poduzeti da spriječiš bijeg ubojica i kradljivaca stoke, Rileyja i Jubala. A to će se i dogoditi ako ih ne preotmemo Kirbyju Starbowu i ako im ne presudimo po drevnim zakonima

pašnjaka. Ti sjediš ovdje, promatraš i čekaš kraj da budeš onaj treći koji se smije. Čuvaj se, Johnne! Sad ću ti reći nešto. Kad završimo s onom dvojicom, vratit ćemo se k tebi. Bit će nas više od pedeset jahača i nahrupit ćemo kroz onaj kanjon na tvoje pašnjake. Pregledat ćemo tvoju stoku. Pronađemo li išta što nam se ne bude svidjelo, bit će još jedno vješanje. Jesi li me razumio?

— Potpuno, Joe!

— I?

— Goni se do vraga!

Na trenutak se činilo da će Big Joe nasrnuti na Johna Powella, no Brack Dennis i braća Howe držali su ga na oku, zlobno se smješkajući.

— Idi, stari čovječe! — reče John Powell. — Tvoje vrijeme nad ovim pašnjacima je prošlo. Više nećeš zapovijedati svojim susjedima. Tvoje je rasuđivanje sve slabije. A ako i stigneš do grada, brzo ćeš ustanoviti da si tamo sam.

Big Joe, ogleda se za svojim jahačima. Vidio je i Powellove momke koji su se vješto rasporedili između staja, sjenika i korala.

Tada gorko uzdahne i othrama do svoga konja. Popevši se u sedlo, odjaše bez riječi.

Njegovi su ga jahači slijedili.

XII

U to vrijeme Kirby Starbow i Dave Wess krenuli su na zajutak. Nekoliko su sati čvrsto spavali pa su se osjećali svježi i odmoreni.

Kad su malo poslije izišli iz restorana i krenuli prema gradskom zatvoru, iz svoga saluna izide Roy Braken i sa cigarom u ustima reče:

— Mickey Ringold mi je rekao da ste braću Howe potjerali iz grada. Ja ću ih pozvati da se vrate. Nemate prava da građane tjerate iz grada. Samo nemojte prekoračivati svoja ovlaštenja. Ako su Howeovi učinili nešto protiv naših gradskih zakona, dovedite ih na saslušanje. Mi smo izabrali gradskog suca. To je James Cregg.

Rekavši to, Roy Braken se okrene i vrati u salun.

Kirby i Dave nasmiju se jedan drugome pa krenu dalje.

Kad su ušli u šerifov ured, Cliff Drango je još sjedio za pisaćim stolom. Doimao se vrlo umorno i neispavano, premda, kao svi stari ljudi, i nije mnogo spavao.

— Hvala, Cliffe — obrati mu se Kirby. — Sad možeš cijeli dan spavati. A kad pođeš na doručak, reci im u restoranu da pošalju jelo za zatvorenike.

— Reći ću — kimne Cliff Drango pa se zagleda u Davea Wessa i njegovu zvijezdu.

— Imaš li još koju zvijezdu da je podijeliš? — upita. — Naime, prije jednog sata bio je ovdje Roy Braken i rekao mi da se grad odriče moje službe gradskog šerifa. Otpustili su me zato što sam prestar. A ja ne mogu ništa poduzeti protiv toga jer u mom ugovoru s gradom ima jedna stavka u kojoj piše da odluku o tome jesam li ili nisam sposoban za službu donosi gradsko vijeće. Roy Braken mi je stavio na stol otkaz

koji su potpisali članovi gradskog vijeća. U podne moram predati svom nasljedniku zvijezdu i službu. Možda imaš za mene koju zvijezdu?

On pokaže na Wessovu.

Glas mu je zvučao čvrsto, ali ipak nije u njemu mogao prikriti gorčinu. Njegove su stare oči opasno svjetlucale.

Kirby ga neobično pogleda. Ne, nije osjećao samilost prema starcu koji je nekoć bio slavni lovac na prekršitelje zakona i koji je gotovo cijelog svog života nosio zvijezdu.

Samilost nije osjetio, ali je srdžba u njemu rasla.

Osim toga znao je da Cliff Drango ne želi ničiju sućut. On bi samo htio do svog posljednjeg dana nositi zvijezdu. Kirby Starbow i djelo koje je on započeo probudili su u starom šerifu nekadašnji žar. Opet je digao glavu. A sada ga tjeraju iz službe, jer gradom upravlja Roy Braken.

— Imam još jednu zvijezdu — reče Kirby čvrsto. — Pukovnik Sam Morgan opunomoćio me da uzmem dva pomoćnika. Ti ćeš dobiti ovu drugu zvijezdu, Cliffe.

Izvadi zvijezdu, prikači je starcu na grudi i sačeka dok položi zakletvu.

Cliff Drango je često polagao tu zakletvu. Učinio je to u mnogim gradovima i pokrajinama koji su tražili zastupnika zakona. A kad bi smirio kakav divlji kraj ili obuzdao divlji grad, odjahao bi dalje.

Takav je čovjek bio Cliff Drango.

Sada je bio ganut. Vršcima prstiju prešao je preko zvijezde. Oči mu se ovlažiše.

– Hvala – reče – mnogo ti hvala, Kirby. A sad idem na doručak.

No Kirby ga zaustavi.

– Ima još nešto, Cliffe. To je zapovijed.

– Što?

– Ne izlazi nikad bez sačmarice. Ne upuštaj se u borbu, nego samo pazi da Dave i ja ne dobijemo metak u leđa. Tvoja je dužnost da pokrivaš leđa i da uvijek stojiš iza nas.

– U redu – kimne Cliff Drango, prijede rukom preko lica i krene, ponijevši sa sobom sačmaricu.

Dave Wess teško i polako uzdahne:

– To je ono – reče gotovo svečano.

– Što, Dave?

– Tvoje veliko srce, Kirby. Cliff Drango ne vrijedi više ništa. On je pri kraju života, stari pas bez zuba, gluh, slijep i bezopasan. Starog konja odvodi se u klaonicu. Starog čovjeka jednostavno se potjera. Cliff Drango jamačno bi sebi sprasio metak u glavu. Ne bi mogao podnijeti takav kraj. No ti si mu dao novu zvijezdu, uspravio ga ponovno i...

Dave Wess ušuti jer nije nalazio prave riječi.

Zatim nastavi nekako potišteno:

– Kirby, ja sam silno sretan što sam te pravovremeno sreo i što sam osjetio želju da ti budem prijatelj i pratilac. Ti si čovjeku kojeg su dotukli do kraja pružio priliku da digno čelo. Hvala ti, Kirby.

Čulo se kako je vani dogalopirao konj.

U ured uđe jahačica Kirby se dobro sjećao Reve Cloud. Nekad, dok je kao predradnik radio na ranču njena oca, između njega i Reve razvili su se osjećaji koji bi zacijelo postali jači i dublji da on nije otišao.

Ona uhvati Kirbyja za rub prsluka i pogleda ga. Vidjelo se da je divlje jahala. Kosa joj je bila raščupana, lice rumeno. Nešto je viša i punašnija od Hester, ali je vrlo pristala. Kosa joj je boje zrelog žita, a oči smeđe.

– Kirby – reče – događa se nešto užasno! Moj je otac krenuo na put s momcima i pozvao sve stočare da ga slijede. Uskoro će stići ovamo i...

Morala je zastati, jer je ostala bez daha.

– ...i oni ti žele preoteti zatvorenike prije nego banditi stignu preko prijevoja u grad.

Uto uđe dječak iz restorana noseći jelo zatvorenicima. Dave Wess krene s njime u ćeliju. Reva i Kirby ostadoše sami u šerifovu uredu.

Poveo ju je do stolca da sjedne.

– Hvala ti na opomeni, Reva – promrmlja pa pride zidu, nasloni se na njega i napunilulu.

– Oni će te ubiti – reče Reve. – Prvo si odsjedio u zatvoru umjesto brata, a sada riskiraš život. Ponašaš se kao ludak, Kirby. Ali sada je mnogo gore. Ti nosiš zvijezdu. To je nevjerojatno!

– Moram neke stvari dovesti u red – progunda on. – Jednog dana završit ću s tim.

– Kirby, ubit će te! Nekoć sam vjerovala da me voliš i da

me želiš uzeti za ženu. Jedanput si me poljubio i onda sve razorio jednim jedinim potezom. Jesi li to činio zbilja zbog Jessea? Ili te nešto drugo nagonilo na to? Želio si spasiti Hesterinu sreću?

— Očekivala je dijete — reče on. — Morao sam pokušati da Jesse opet...

— Onda ti voliš Hester više nego mene, Kirby. I nisi se žrtvovao zbog Jessea nego zbog nje. Ti si htio...

— Zaboravi to, Reva — prekine je on.

— Ne mogu to zaboraviti, Kirby. Neprestano sam mislila o tome, ali sad mi je jasno. Ti si onda došao u ovaj kraj da budeš s bratom. Jesse je upravo našao djevojku i spremao se za svadbu. Ti si se zaljubio u Hester. Ne prekidaš me! Zaljubio si se u ženu svoga brata, no nisi mu je htio preoteti. Zato si se tješio sa mnom. Ja sam trebala biti njezin nadomjestak. Tako bi i ostalo da Jesse nije opet pošao krivim putem. Još uvijek si nalazio opravdanje za njega. A da se ne razori Hesterina i djetetova sreća, preuzeo si na sebe krivnju. Ja ti nisam ništa značila, baš ništa. Ti nisi uopće mislio na mene.

— Nije sve baš tako — izusti on kroz zube. — Istina je da sam nešto uradio krivo i sada bih htio ispraviti grešku. To nema veze s Hester.

Reva Cloud gledala ga je u oči nekoliko sekunda. Onda mu pride bliže i reče:

— Pa dobro! Onda skini zvijezdu, odreci se osвете i dodi na naš ranč kao predradnik.

Moram se s time pomiriti da sam ti bila druga po redu. Ali sad moraš prestati s tom igrom. Odbaci zvijezdu i stani na stranu moga oca!

— Zašto si došla, Reva?

— Točno zato, Kirby. On će se uskoro ovdje pojaviti da odvede zatvorenike. Ne želim da se vas dvoje uputite u borbu. Žrtvuj se malo i za mene, Kirby. Ja sam sigurna da ćeš uza me moći zaboraviti Hester. Moj otac je star. Na ranču treba novi gazda. Za to ćeš dobiti mene, Kirby. Sigurna sam da tu ponudu znaš dobro procijeniti. Ovdje možeš samo tako pobijediti i održati se na životu, bude li iza tebe stajao ranč Cloud.

— Ne ide to tako, Reva — tiho će on. Malo zastane pa doda: — Reva, ne vjerujem da nas dvoje još možemo naći zajednički put. Ti me ne možeš razumjeti. Gledaš na sve stvari samo sa svoga stajališta i u interesu ranča.

— Ipak je tako! — reče ona.

— Ti voliš Hester. Napokon mi je sve jasno. Više nema nikakve sumnje.

Rekavši to, ona izide na ulicu. Kad je izvana s vrata pogledala u stranu, vidjela je Roya Brankena naslonjena na zid. Kroz otvorena vrata i prozor vjerojatno je čuo svaku riječ.

— Stidite se! — dobaci mu srdito. — Da sam muškarac, sada bih vam odsjekla oba uha, tako da vam nikad više ne padne na pamet prisluškivati pred tuđim vratima.

Zatim pride svom konju i uzjaše.

Kad je iz sedla pogledala prema vratima, vidjela je da je i Kirby izišao. Čuo je njezine srdite riječi i također ugledao Roya Brakena kako stoji naslonjen na zid između vrata i prozora.

Braken se smješкао.

— Žao mi je — reče — što sam morao prisluškovati. No bilo je vrlo zanimljivo. Sad je i meni sve jasno.

Kirby nekako čudno krikne. U dva duga skoka našao se kraj Roya Brakena, koji je prekasno spazio u Kirbyjevim očima bljesak upozorenja. Posrnuo je u stranu i podigao šake da se obrani. No Kirbyjeva desnica pogodila ga je točno iznad kopče na opasaču. Braken se nagne naprijed. Kirby ga dočeka udarcem lijeve ruke. Snažnim udarcima gonio ga je duž drvenog nogostupa. Imao je dovoljno vremena da precizno odmjeri svaki udarac jer je Roy Braken bio ošamućen i bespomoćan. Pogodio je Brakena u uho i bradu, pa ovaj zatetura, udari o drvenu ogradu pločnika i padne u prašinu. Ostao je ležati na kolniku, raširenih ruku i nogu. Više se nije micao.

Kirby Starbow trgne se kao iz strašnog sna. Odmah je požalio što je dopustio da ga srdžba toliko ponese. Obazre se oko sebe.

Stranci i građani stajali su posvuda kao ukopani gledajući prema njemu i Royu Brakenu. Činilo se kao da je čitav grad na trenutak zaustavio dah.

Reva Cloud ukočila se na konju, a onda ga silovito potjerala i odjahala.

Pogledao je za njom, oborio pogled i stao promatrati svoje ruke.

Dave Wess izleti iz ureda, zaustavi se i, vidjevši kako Roy Breken leži u prašini, upitno pogleda Kirbyja.

Nisu stigli razgovarati, jer se odjednom začuo topot konjskih kopita. Mnogo je jahača stizalo u grad.

Kirby prepozna Big Joea Clouda i još neke jahače. Polako se vrati u ured i stane kraj Davea Wessa. Dječak iz restorana provuče se između njih i pobjegne.

Sada su jahači, koje je predvodio Big Joe Cloud, korakom dolazili niz ulicu.

Pred salunom Wild Horse se zaustave. Sjahali su, privezali konje, a onda stali nasred kolnika.

U međuvremenu su se gradom širile vijesti. Građani su izišli iz kuća i prodavaonica ili su gledali kroz prozore i vrata. Tu i tamo stajali su pojedinačno ili u skupinama.

Tada istupi Big Joe Cloud. Šepao je i teško se kretao kroz naslage prašine. Oko njega je stajalo nekoliko uzgajivača stoke. Kirby Starbow sve ih je poznavao. To su Big Joeovi susjedi. Uvijek su živjeli u sjeni velikog ranča Cloud. Kirby je prepoznao Jima Browna s ranča nazvanog »Vrh strijele«, Lesa Farga s ranča neobičnog imena »Kolni kotač«. Vidio je i Ambrosa Chestera, vlasnika ranča »Šešir«. Došlo je još nekoliko malih stočara.

Nedostajao je John Powell.

Kad je Big Joe Cloud dohramao do šerifova ureda i zaustavio se, iza njega su stali rančeri.

Iza rančera njihovi su jahači stajali zbijeni u skupini. Ukupno ih se skupilo oko šezdeset.

Broj nije bio presudan. Jamačno je među njima bilo nekoliko čvrstih momaka koji bi se mogli boriti, no ostali su uglavnom obični kauboji koji se rijetko laćaju kolta.

Deset surovih revolveraša lako bi ih rastjeralo.

Kirby to zna. On zna i to da mnogi od tih ljudi nisu uvjereni u ispravnost pothvata njihovih gazda.

Zato mirno pogleda Big Joe Clouda.

Vladala je tišina.

Onda Cloud podigne ruku, pokaže na Kirbyja i isturi bradu. Snažnim glasom reče:

– Starbowe, mi ćemo odvesti zatvorenike prije nego preko prijevoja dođu banditi da ih otmu.

– Neću to dopustiti – glasno odgovori Kirby. – Vi niste ni suci ni krvnici. Zatvorenicima će se suditi. Zato ću ih zadržati.

Big Joe Cloud zaurla od ljutnje. Prišao je upravo toliko blizu Kirbyju koliko mu je to Kirby dopustio.

Sad je Cloudov glas zazvučao još odlučnije i čvršće.

– Drukčije ne ide, Kirby! Ti to ne možeš izvesti. Možeš uspjeti samo ako ti mi pomognemo. Ali mi ne smijemo ostaviti naša stada bez straže. Ostanemo li u gradu da ti pomognemo sačuvati zarobljenike,

banditi će nam pokrasti stoku. Ne smijemo gubiti vrijeme.

– Onda se vratite na pašnjake i čuvajte stoku. Ja vas nisam molio da mi pomognete.

– Ne otežavaj nam posao, Kirby. Tvoja zvijezda u ovom kraju ne vrijedi mnogo. Zakon je ovdje toliko jak koliko i čovjek koji ga zastupa. U ovom gradu nitko ti neće pomoći, a k tome vidim Roya Brakena kako leži na tlu. Kirby, ti ćeš propasti bez naše pomoći. Kad tvoj brat dojaše u grad sa svojim divljim momcima da oslobodi prijatelje, nitko ti u gradu neće pomoći. Mi ne možemo dopustiti da nam izmaknu iz šaka banditi koji su nam već nanijeli mnogo štete i poubijali nam ljude. Skini zvijezdu i prijedi na našu stranu. Mi ćemo po starom zakonu pašnjaka presuditi dvojici kradljivaca stoke, koje uz to još zakon goni zbog uličnih prepada i pljački banaka. Na njihovim tjeralicama piše: uhvatiti ih mrtve ili žive.

– Vratite se kući! Ne prisvajajte prava koja nemate.

– Do vraga, Kirby, smetaš nam. Makni se u stranu! Oslobodi put.

Kirby se ne pomakne i ništa ne odgovori. No pažnja Big Joea Clouda i ostalih ljudi malo je popustila, jer se Roy Braken teškom mukom pridi-gao. Vjerojatno je već duže vremena bio pri svijesti i slušao što se govori, jer je prosiktao:

– Vi, hulje! Samo se međusobno uništavajte! Svima ću vratiti milo za drago. Cloude, odlazite iz moga grada.

Zatim odglavinja. Pred salonom je stajala skupina njegovih namještenika. Okružili su ga. U međuvremenu se Roy malo oporavio, jer je sada stajao uspravno.

No nije ništa poduzimao. Kad se Kirby u to uvjerio, okrene se Joeu Cloudu. Prije toga izmijenio je brz pogled s Daveom Wessom koji je stajao dva koraka od njega.

Zatim reče Joeu Cloudu:

— Joe, ti si budala. U posljednje si vrijeme pretrpio poraze i gubitke. To te je izludjelo. Pa dobro! Ako mi želite oteti zatvorenike, morat ćete se boriti. Dave Wess i ja nosimo zvijezdu. I mi ćemo pucati.

Big Joe se isprsi. Činilo se da je vrlo odlučan. Pogledao je svog nekadašnjeg predradnika Davea Wessa, zaurlavši:

— Dave, baci zvijezdu pa prijedi na moju stranu! Ja sam napravio nekoliko grešaka. Možeš opet kod mene dobiti stari posao s većom plaćom. Dodi ovamo, Dave!

Dave odmahne glavom.

— Poludio si, Joe — reče suho. — Oni su te tako udesili da ti je sad svako sredstvo po volji, samo da bi im uzvratio. Kad je Kirby došao ovamo i kad si još mislio da želi stati na stranu svoga brata, onda sam ja bio oružje u tvojim rukama. Idi k vragu, Joe! Kirby je veći i bolji od svih ljudi u ovom kraju. Sretan sam i ponosan što sad stojim uz njega.

Big Joe je sijevao očima i činilo se da je zaprepašten.

Okrenuo se zatim prema ostalim rančerima.

— Hajde! — vikne. — Uzmite polovicu ljudi, obidite zgradu i dovedite zarobljenike kroz stražnja vrata. Ja i moji ljudi zadržat ćemo ovdje Kirbyja i Davea.

Rančeri su očigledno oklijevali. Napokon Jim Brown, Les Fargo i Ambrose Chester krenu.

Kirby im oštro povikne:

— Stoj! Ako ste ikamo nakanili, onda možete samo izići iz grada. To je zapovijed! Naprijed! Gubite se svi iz ovog grada.

Rekavši to, side s nogostupa i u tri koraka nađe se kraj Big Joea. Zaustavi se tik pred njime.

— Predaj se, Joe!

— Jasno da će se predati! — javi se neki drugi glas koji je dolazio s visoka.

Kirby pogleda gore. I ostali ljudi, pa i Joe Cloud, podignu glave.

U kući s druge strane ulice nalazila se sedlarska radionica. Na prozoru prvog kata bio je Cliff Drango sa sačmaricom.

— Kirby — poviče dolje prema ulici — ako te ne budu poslušali, onda ja imam nešto za njih.

Time je sve bilo odlučeno.

Ambrose Chester prvi je počeo.

— Joe — reče dovoljno glasno — tvoja zamisao nije bila dobra. Nećemo dobiti bandite. Zbog toga se neću boriti protiv saveznog šerifa. Varka nije uspjela:

— Nije bila varka! — snažno poviče Big Joe. — Mi smo došli da preuzmemo ovaj grad i da

u njega uvedemo zakon. Ne idite! Kirby neće na nas pucati. On se neće zbog dvojice ubojica upustiti u borbu s nama. Mi moramo...

No dalje nije stigao. Kirbyju je bilo dosta. Potegao je kolt i jednim udarcem drške srušio je Big Joea.

Mnogi su ljudi skočili u stranu, dok su neki jahači s ranča Cloud posegli za revolverima.

No Big Joe je ležao na tlu. Nije više mogao utjecati na ljude.

Osim toga, odozgo je s prozora Cliff Drango vikao na ulicu:

— Samo pokušajte! Samo pokušajte! Onda ću vas ja obdariti s dvije cijevi pune sačme.

Kirby kimne Jimu Brownu i Ambroseu Chesteru:

— Povedite ga sa sobom!

Razmišljajući gledali su Big Joea. Doprla im je do svijesti besmislenost njihovih nakana.

Odjednom su drukčijim očima gledali Kirbyja Starbowa i Davea Wessa.

Ambrose Chester se okrene te mahne jahačima s ranča Cloud.

— Uzmite svoga gazdu! — reče. — Mi ćemo odjahati.

Zatim ode. Ostali su ga slijedili. Četiri jahača s ranča Cloud pridu Big Joeu da ga podignu.

Nkoliko minuta poslije toga stočari su napustili grad. Za njihovim se konjima podizala prašina.

Kad se prašina slegla, u gradu je vladala izuzetna tišina. Građani su pobjegli u

kuće. Nije bilo ni Roya Brakena ni njegovih ljudi.

Samo su neki stranci švrljali uokolo.

Iz sedlarske radionice približavao se Cliff Drango.

Kirby mu kimne.

— To si sjajno izveo, Cliffe! Hvala ti.

XIII

Kasno poslijepodne Reva je ujahala u dvorište, predala konja jednom od ljudi i potrčala prema kući. Ušavši u sobu, spazila je oca kako sjedi u uglu s krvavom čvorugom na čelu.

— Što je s Kirbyjem? — upita oštro.

— Udario me je — prošapće starac muklo. — Pred svim onim ljudima me oborio, taj prokleti luđak!

Rukom prijeđe preko lica pa nastavi još gorče:

— Pred svim ljudima me je oborio na zemlju. Ja sam sada nitko i ništa. U ovom kraju više ništa ne značim. A htio sam pomoći Kirbyju, njemu i zakonu. Sad mi je svejedno. Neću više ni maknuti prstom zbog Kirbyja ili zbog kakve druge budale.

Teško dišući Reva je gledala u prazno. Na trenutak je osjetila zahvalnost što je Kirby njezina oca samo oborio udarcem i tako spriječio borbu.

Onda joj postade jasno da je Kirby sada sam. Dave Wess i Cliff Drango nisu joj mnogo značili. Po njezinu mišljenju Kirby se trebao povezati s njezinim ocem i ostalim stočarima. Dva zarobljenika bili bi cijena za to.

Ona se okrene od oca i pride prozoru. Bez riječi je gledala u dvorište. Vani se spuštala noć.

Budući da je Kirby Starbow za Revu Cloud bio sada izgubljen čovjek, kojemu nije pridavala ni najmanje izgleda, mislila je na ponudu Johna Powella. Odjednom je povjerovala da će John Powell uskoro biti u tom kraju veliki čovjek.

Ja ću zadržati ranč Cloud, pomisli odlučno. Slava mog oca je prošla. On je potučen čovjek, koji odsad neće ništa značiti u ovom kraju. Ali Kirby je glup! Čim se pruži prilika, prihvatit ću Powellovu ponudu.

XIV

Kad je John Powell sa svojim jahačima stigao u Wild Horse, već je bila noć.

Malo nakon toga ušao je u Brakenov ured koji je ujedno bio i njegov stan. Ali Roy Braken nije bio sam.

U udobnoj stolici sjedio je čovjek s čašom punom viskija u ruci, pušeći skupu cigaru.

Bio je to Jesse Starbow.

— Ti si ovdje, Jesse? — promrm-lja. — Zar si sam stigao u grad? Nije tome dugo kako si sa svim svojim jahačima mogao otvoreno i bez brige dojahati u ovaj grad. I uvijek vam je svima ovdje bilo dobro. Kako ti se sviđa promjena? Tvoj veliki brat je ovdje, i sad se moraš krišom uvlačiti u grad. Veliki zakon je ovdje! Tvoj brat ga nosi na košulji da se sve blista!

On se nagne i spusti na drugi stolac te ušuti pogledavši Jessea i Brakena.

Na Brakenovu licu vidjeli su se udarci šaka.

— Tko te je izmlatio? I kako je završio spor između Joea Clouda i velikog Kirbyja?

Roy Braken samo zareži, ali onda reče nevoljko:

— Kirby me je upravo izmlatio kad je Big Joe stigao sa svojom potjerom. Ali Kirby je i njega oborio i otjerao ih sve iz grada. Jesi li doveo sa sobom braću Howe?

— Nisam — reče. — Putem sam smislio nešto bolje. Poslao sam Marca i Morga Howea na Hesterinu farmu. Oni će kolima odvesti nju i dijete preko prijevoja u Jesseov logor. Šteta što je Jesse došao ovamo, inače bi imao prilike da kod kuće pozdravi dragu ženu.

Dok je to govorio, promatrao je Jessea. Ovaj je polako odložio čašu, ustao i položio ruku na revolver. Bio je visok, naočit muškarac, vrlo sličan bratu.

No njegova je kosa crvena poput vatre. Njegovo još mlado lice odaje lakomislena, pokvarena i strastna čovjeka. Oči su mu plave. Surove.

— Powelle — reče ljutito. — Ustani i povuci kolt. Ubit ću te!

— Samo mirno, Jesse, samo mirno! S Hester će postupati kao s damom. Udobno će putovati preko prijevoja. Možeš mi vjerovati da mi nije bilo lako donijeti tu odluku. Znam da si osjetljiv, Jesse. No mi smo ortaci, zar ne? Pričekaj da ti sve objasnim.

On se zavalj na naslon stolice, prebaci nogu preko noge i počeo vrtjeti palčevima nad kopčom opasača. Mirno je gledao Jessea.

Jesse polako sjedne.

Roy Braken se nagne nad stol i upita:

— Što to znači?

John Powell pogleda Jessea.

– Kirby je umjesto tebe bio u zatvoru – reče opušteno. – Ali on to ipak nije učinio za tebe. Uradio je to za Hester i njezino dijete. On voli Hester. Htio joj je sačuvati muža i djetetu oca. Razumiješ li to, Jesse? On je zaljubljen u Hester! Reva Cloud mi je to rekla. Posvađala se s Kirbyjem.

Jesse posegne za čašom i ispije je nadušak. Tek onda progunda:

– Što je tu čudno? Hester me više neće. S time sam s se pomirio. Ja i nisam stvoren za dobra oca obitelji koji od jutra do večeri radi. Izabrao sam lakši i brži put do zarade. Ne bi me smetalo da Hester ode s Kirbyjem. On je bolji od mene. Kraj njega bi njoj i djetetu bilo dobro.

– Ali ti moraš misliti i na nas – kruto reče John Powell.

– Kakve to veze ima s Hester?

– Sklopi s Kirbyjem sporazum. Reci mu jasno da neće dobiti Hester ako tebe ubije. Razjasni mu da će se morati boriti s tobom ako ne odbaci zvijezdu. Odjaši natrag preko prijevoja i otamo mu pošalji poziv na razgovor. Obećaj mu slobodan povratak. A onda mu sve jasno reci. Hester će ti sigurno pomoći da utječeš na Kirbyja. Tako ćeš ga lakše smekšati.

– A onda? – upita Jesse muklo.

– Onda ćemo se i mi izvući. Potrajat će dugo vremena dok savezni šerif iz Laramieja pošalje nove ljude u naš kraj. Dotad ćemo ovdje završiti rat protiv stočara. Pobijedit ćemo ih, a vi ćete kroz moj kanjon dotjerati još mnoga stada. Treba samo da utvrdimo ciljeve našeg ortaštva. Ja želim postati najveći rančer u ovom kraju i zato moram uništiti sve ostale uzgajivače stoke. Moram ih zgaziti. Mnogi će odustati i odseliti se. Ost-

ali će živjeti u mojoj sjeni i ispunjavati moje zapovijedi. Tako će nastati moje carstvo i širit će se. To je moj plan. No ja to mogu postići samo uz pomoć Jessea i njegovih momaka. Jesse i njegovi momci žele zaraditi novac na lak način. Osim toga, žele spriječiti prodiranje zakona na onu stranu prijevoja. To mogu postići samo uz moju i Brakenovu pomoć. Jesse, da smo ja i Roy bili protiv tebe i tvojih prijatelja, vi se ne biste mogli održati ni s one strane prijevoja. Ne biste znali kamo da gonite stoku. Samo je moj kanjon pogodan za to. Ja sam dovoljno jak da zabranim pristup rančerima na moje pašnjake. A da je Roy bio protiv tebe, ne biste se mogli opskrbljivati u gradu ni tu bezbrižno boraviti. Tko želi k vama preko prijevoja, mora proći kroz grad. I budući da je tako, vežu nas zajednički interesi.

On malo zastane. Oči su mu gorjele dok je govorio.

– Ne možemo tek tako ovdje ubiti Kirbyja. Onda bi ovamo došao savezni šerif s konjicom. Kirbyja treba natjerati da sam oduстане i skine zvijezdu. On bi, naime, bio treći savezni šerif koji bez traga nestaje u ovom kraju. Osim toga, ne vjerujem da bi ti htio vidjeti svog brata mrtvog. Dakle, moraš se s njime sporazumjeti. A kad ode, nastavit ćemo po starom.

On i Roy Braken napeto su gledali Jessea koji je oborio glavu gnječeći ruku između koljena. Dugo je razmišljao. Zatim kimne i ustane.

– Pa dobro – reče. Vratit ću se natrag preko prijevoja. Poveo sam sa sobom neke momke koji me čekaju izvan grada, u šumici. Povest

ću ih sa sobom, a nakon otprilike dva sata jednog ću poslati Kirbyju da mu prenese moj poziv. Pokušat ću se sporazumjeti s njim.

Ustane i krene prema stražnjem izlazu. Tamo zastane.

— Ne pokušajmo s kakvim trikom! — reče tiho.

Zatim ode.

John Powell malo pričeka, a onda se i on digne i pođe prema vratima. Otvori ih i proviri u dvorište. Potom se vrati te sjedne na ugao pisaćeg stola.

Čvrsto je pogledao Roya Brakena.

— Kirby će ipak krenuti preko prijevoja — reče hladno. — Neće to uraditi oslanjajući se na obećanje svog brata nego zato što ovdje ima dva zatvorenika. Sve dok Dave Wess i Cliff Drango njih drže u zatvoru, Kirby se može slobodno kretati. Mogao bi reći Daveu Wessu da skine zvijezdu i ustrijeli Rileya Tenslipa i Jubea Heada, ako mu se nešto dogodi. Ako se Kirby ne vrati do određenog vremena, to bi Dave i učinio.

— Da — progunda Roy Braken i u njegovim se tamnim očima raspiri žar.

— Moji će momci osloboditi onu dvojicu čim Kirby Starbow izide iz grada i krene prema prijevoju — suho objasni John Powell. — Lako možeš zamisliti što će uraditi banditi kad saznaju da Kirby više nema zarobljenike.

— Mogu točno zamisliti — iskesi se Roy Braken. Kad čuju da su Tenslip i Head oslobođeni, Jesse ih neće moći zadržati. Rastrgat će Kirbyja. No zašto ti to činiš, Johnne? Zbog čega želiš udariti Jessea s leđa? On ipak vjeruje da će se moći sporazumjeti s bratom.

John Powell ustane.

— Imam mnogo razloga za to, Roy. Kirby se ni u kom slučaju neće složiti s Jesseom, osim ako se Jesse ne preda zakonu. Ali o tome sada nije riječ. Meni je važno da namamim Kirbyja preko prijevoja. On se ne smije vratiti. To je najvažnije! Ako odjaše preko prijevoja i tamo nestane, nitko nas ne može za to smatrati odgovornima. Što se mene tiče može čak i Sam Morgan za nekoliko tjedana stići ovamo s cijelim odredom konjice i krenuti preko prijevoja. Na vrijeme ćemo opomenuti bandite, i oni će se raspršiti u svim pravcima. Tako ćemo bez mnogo muke potjerati bandite. Tada nam više neće trebati, jer ćemo sami biti dovoljno jaki. Ti ovdje u gradu, a ja na pašnjacima! Naše će ruke ostati čiste. Nitko nam neće moći ništa dokazati. Za stvari koje se događaju preko prijevoja ne može nas nitko pozvati da polažemo račune.

— A oslobađanje zatvorenika?

— Moji će se ljudi maskirati. To će djelo očevici pripisati banditima.

— A tvoji ljudi? I među njima bi netko mogao biti izdajica?

— Brack Dennis neće izdati. Ja također. A ni ti, Roy, jer mi ćemo to zajedno učiniti.

— Ti, Johnne, govoriš o svojim ljudima a pri tom misliš na Bracka Dennisa i mene?

— Morat ćeš se priviknuti na to da slušaš moja naređenja, iako si ovdje u gradu gazda. Ja sam postao bogat i jak. Unajmio sam revolveraše s kojima... No, ti znaš što je posrijedi. Budi spreman. Čim Kirby izide iz grada, mi ćemo oteti one momke iz zatvora. Brack Dennis će ih kolima prevesti preko prijevoja i onda nas izvijestiti o tom što se dogodilo nakon njegova dolaska.

Kad je iznio plan, John Powell ustane i izide iz sobe.

XV

Kirby Starbow, Dave Wess i Cliff Drango sjedili su u uredu. Naručili su da im donesu večeru iz restorana. Premda su se ponašali mirno kao i uvijek, svaki je od njih osjećao napetost.

Očekivali su da se banditi još ove noći pojave u Wild Horseu da oslobode zatvorenike. No nešto se dogodilo. U to su bili čvrsto uvjereni.

Otprilike dva sata prije ponoći ustanu Kirby i Dave Wess da obidu grad. Uto se otvore vrata i u ured uđe novi gradski šerif, dakle onaj kojega je gradsko vijeće Wild Horsea imenovalo za Cliffova nasljednika.

Curl Bailey bio je pravi profesionalni kartaš. Radio je u Brakenovu salunu, a sad ga je Braken postavio za gradskog šerifa. Bio je visok i mršav, doimao se nekako bezbojno. No jamačno je bio vrlo opasan, jer dobro je poznavao ljude i znao mnogo trikova.

Curl Bailey pogleda svu trojicu. Nije im mogao zabraniti da koriste taj ured i zatvorsku ćeliju, jer svaki grad ima obavezu da zastupnicima saveznog zakona pruži pomoć i zaštitu.

On se podrugljivo nasmije.

— U gradu vlada mir. Ja idem u hotel da se naspavam.

Nitko mu nije ništa odgovorio, pa on ode. Kad su njegovi koraci stali odzvanjati s drvenog nogostupa, Dave progunda:

— Kad čovjek toga kova ide spavati prije ponoći, onda je to vrlo važan znak. Takve ptičice obično

rade noću, a danju spavaju. Kirby, postaje vruće! Mister Curl Bailey povlači se u svoje odaje. Oh, taj je grad postavio za šerifa baš sjajnog momka!

Kirby ravnodušno slegne ramenima, a onda kimne Cliffu Drangou.

— Ne moram ti davati nikakve savjete. Znaš što ti je činiti. Mi ćemo obići grad.

— Samo idite, momci, ja imam svoju dobru »Betty« — reče Cliff Drango i prijede rukom preko sačmarice koju je položio preko koljena. — Ni ja vama ne moram davati savjete, je li?

Kirby otvori vrata. Upravo je dojurio neki jahač, skočio iz sedla i upitao:

— Kirby Starbow?

— Ja sam.

— Imam za vas poruku od vašeg brata. Hoću li moći slobodno natrag?

Kirby se trgne, no onda kimne.

— Uđite. Čim mi predate poruku, možete odjahati.

Čovjek se nekako čudno smijao. Uđe u ured. Kirby ga propusti ispred sebe, zatvori vrata i nasloni se na zid. Stranac se obazre. Nasmiješi se Daveu Wessu i Cliffu Drangou. Tako bi divlji vuk pozdravio dva psa čuvara u dvorištu. Zatim u kutu opazi vrč s vodom, dohvati ga i iskapi svu vodu.

Dok je pio, osvrtao se ispod namrštena čela na onu trojicu.

— Ja sam samo glasnik i jahao sam što sam brže mogao — reče vraćajući vrč na mjesto. — Jesse Starbow želi razgovarati sa svojim starijim bratom. Poziva ga da ga posjeti. U svakom slučaju osigurava mu povratak... bey obzira na ishod razgovora. Hoćete li doći, Kirby? Ako pristajete, onda ću vas ja povesti.

– On neće poći – zareži Dave Wess. – Nije lud da skoči usred vučje jame. Neka Jesse dođe k njemu!

No glasnik se nije obazirao na Daveove riječi. Gledao je samo Kirbyja. I ovaj je promatrao njega. Kirby je vidio pred sobom okorjelog i pokvarenog momka, jednog od onih izgubljenih na koje je zakon raspisao tjeralicu i koje kad-tad čeka metak ili konopac oko vrata. Da, to je jedan od onih izgubljenih. Još je mlad i bio bi lijep momak da mu izraz lica ne oдаje sve njegove loše osobine.

Treba samo pogledati kako nosi dva kolta, pa da shvati kojoj vrsti ljudi pripada.

Kirbyja opet spopadne jad. To su dakle Jesseovi prijatelji. Za kratak život pun nedjela i zločina Jesse je odbacio sve ono što normalan i čestit čovjek želi imati i o čemu sanja: mirnu i sigurnu budućnost, bračnu sreću.

– Idete li, Kirby? – upita momak oštro. – Jesse će održati riječ. Vama se neće ništa...

Kirby ga prekine:

– Idem!

– Ti, luđače! – zagrmi Dave Wess. – Jesse nije gazda tamo prijeko.

– Ali je jedan od najvećih – nasmiješi se glasnik. – Pod njegovom je zaštitom svatko siguran. Kad ne bi bilo tako, on ne bi prije nekoliko sati naredio da mu dovedu ženu i dijete.

Kirby se lecne kao da ga je nešto probolo. Na trenutak raširi oči ne vjerujući u ono što je čuo.

– Što si to rekao, momče?

– Go spođu Hester Starbow zajedno s njezinim sinom doveli su preko prijevoja da budu uz svoga muža. A sad bih zbilja htio znati hoćete li krenuti sa mnom?

– Rekao sam vam već. Idem! Zatim pogleda Davea Wessa i Cliffa Drangoa.

– Ja idem. Sad zaista moram poći. Moram pronaći put koji...

Dave Wess opsuje.

– Do vraga, Kirby – reče – ti nisi dosta čvrst da tu stvar izboriš do kraja. Na kraju je nećeš moći završiti, nećeš moći bratu skinuti vlas s glave. Držiš do časti. Po tvom pojmu časti braća se ne smiju nasmrt potući. Ali zašto si onda zapravo došao ovamo, Kirby? Čemu sve to? Skinut ćemo zvijezde i odjahati iz ovog kraja. Ja ću te posvuda slijediti. Samo ne idi preko prijevoja! Ona će te banda ubiti. Prvo ćemo odvesti zarobljene razbojнике u Cheyenne, a onda dići jaku potjeru. Tek tada možemo krenuti preko prijevoja. Ali za to moram biti dovoljno čvrst da zaboraviš... da je tvoj brat...

– Dobro, Dave, dobro – prekine ga Kirby. – Čemu se brineš? Imam dva zatvorenika. Ako se ja za dva dana ne vratim, možeš skinuti zvijezdu i zatvorenike predati Big Joeu.

Dave Wess pogleda Kirbyja. Bilo mu je jasno da blefira.

Zatim Dave Wess pride glasniku i pozove ga:

– Dođi sa mnom, momče! Pokazat ću ti nešto.

Krene prema ćelijama. Bandit oklijevajući pođe za njim. Ugledao je Rileya Tenslipa i Jubea Heada kako leže u ćeliji. Bili su budni i s mukom su se pridigli.

No prije nego su išta mogli reći, progovori Dave Wess: Sad slušajte! Kirby želi odjahati preko prijevoja da razgovara sa svojim bratom. Ja to ne mogu spriječiti. Ali ako se Kirby točno za dvadeset i četiri sata ne vrati, odbacit ću svoju zvi-

jezdu i ustrijeliti vas. Jeste li razumjeli?

Onda ušuti.

Glasnik ga je čudno gledao.

Ipak dobaci onima iza rešetaka:

– Ništa vi ne brinite, momci!

– Ne zaboravi nas, ne zaboravi nas, Billy – zastenje Riley Tenslip.

– Ne brini – odvrati Billy Garrett i izide. Dave Wess krene za njim. Kirby je već otišao, a Cliff Drango promrmlja gorko:

– Otišao je do staje da dovede konja.

– Onda idem i ja – reče Billy Garrett pa pođe prema otvorenim vratima.

– Vas dvojica ste noćobdije – dobaci preko ramena. – To ćete brzo saznati. Samo noćobdije!

Na izlazu iz grada sretnu se Kirby Starbow i Billy Garrett. Potjerali su konje i odjahali iz grada. Bila je prilično tamna noć. Tu i tamo poneka bi zvijezda provirila iza oblaka.

Nakon dva sata, kad su već stigli do onog prirodnog kamenog mosta, Billy Garrett upita:

– Jesi li krenuo sa mnom zbog Jessea ili zbog Hester, Kirby?

Kirby ne odgovori. I tako su šuteći jahali dalje. Na mjestu gdje se Kirby borio s Tenslipom i Headom čekao je jedan jahač. Zaustavili su konje. Jahač reče oštro:

– Daj mi svoje oružje, Kirby Starbow!

Šerif se polako makne u sedlu. Onda odgovori:

– Oružje nećete dobiti. Zadržat ću ga.

Billy Garret se tiho nasmije, a u njegovu se smijehu osjećao zao prizvuk. Drugi čovjek opsuje.

– Dobro, Kirby – reče, okrene konja i odjaše naprijed ispod masivnih stijena koje su činile tunel.

Kirby i Bill Garrett su ga slijedili a onda su izašli iz tunela. Noć je postala malo svjetlija. Kirby pogleda prema nebu, gdje je mjesec sijao kroz tanke koprene oblaka.

Dolje, u kraju izgubljenih, mnogo je sjena. Tamo su divlji i razrovani brežuljci, klanci i usjeci. To je golemo područje puno tame. U daljini, u krugovima, nazirali su se nazupčani planinski lanci. Da, to je zaista divlja zemlja puna tajni. Vjetar je donosio miris crnogorice. Čuli su se kliktaji noćnih ptica. Na brdima su zavijali vukovi, konjska kopita odjekivala su udarajući o oštro kamenje. Put se spuštao nizbrdo.

Dok je jahao, Kirby je mislio na Jessea. Krenuo je ljutit, ali je sada osjećao sažaljenje prema bratu.

Mislio je i na Hester koju su doveli dolje u neki divlji logor, a to pojača njegovu srdžbu.

Ipak se još nadao. Brat ga je pozvao da porazgovore. To nije loš znak. Nije vjerovao da bi ga Jesse jesse napao ili pokušao prevariti. Zaista je vjerovao da se Jesse želi s njime nagoditi i to zato što se ne može boriti protiv starijega brata.

Kirby se nadao da će utjecati na Jessea. Mora postojati neki izlaz.

I tako je jahao sve dublje u divlji kraj u pratnji dvojice razbojnika.

XVI

Kad je na istoku granulo sunce, jahači su stigli do cilja. Išli su iz klanca u kojem je lebdjela magla poput sivog i hladnog dima.

Čuli su mukanje goveda, a kad su zaokrenuli u široki kanjon, ugledali su logor.

Bio je to čvrst logor s brvnarama, trijemovima i oborima u ko-

jima su bili krasni konji svih pasmina, od vitkih trkaćih do snažnih tovarnih konja.

Ispred najveće brvnare bila je natkrivena veranda s koje je virila ploča s natpisom!

•Longriderova kuća•

Ta je zgrada služila kao prodavaonica, hotel, salun i igraonica. TU su se skupljali i zadržavali stanovnici logora.

Zasjalo je sunce i prve zrake obasjale su klanac koji se otvarao prema istoku.

Začuvši topot kopita, pojaviše se ljudi iz brvnare. Neki su još bili u donjem rublju.

Kirby pažljivo pogleda oko sebe. Vidio je i Hesterina kola. Zaista su je doveli ovamo. Kad je pogledao prema verandi Longriderove kuće, otvore se vrata. Jesse Starbow istupi dva koraka naprijed, ugleda starijeg brata i malo podigne ruku.

— Sjaši i uđi unutra, Kirby!

Kirby sjaše i veže konja za gredu.

Polako stupi na verandu, kratko pogleda brata i još jednom se obazre. Posvuda su ispred koliba stajali ljudi gledajući prema njima. Bilo ih je desetak. Među njima Kirby prepozna Marca i Morga Howea. Vidio je Johnyja Segoa, opasna čovjeka od kojeg se osobito mora čuvati.

Johnny Sego je polako prilazio, a korak mu je bio lagan kao mačji. Tamnoput, vitak poput pantere, srednje visine ali skladno građen. Moglo bi se pomisliti da je Indijanac. Nosio je dva kolta s drškama prema naprijed u prekriženom pojasu.

Kirby je znao da je upravo taj čovjek nekad vrlo loše utjecao na Jessea. Jesse sigurno nije gazda u ovom logoru. Nisu to bili ni Riley Tenslip ni Jubal Head.

Ako je ovdje itko pravi gospodar, onda je to Johnny Sego. Kirby je okrenuo leđa bratu, gledajući prema Segou.

Ovaj se široko osmjevivao.

— Krasna ti je zvijezda — reče.

— Pitam se kako se čovjek koji je bio u zatvoru domogao zvijezde? Možda bih je i ja mogao dobiti. No mene će zatvoriti doživotno ili me odmah objesiti, samo ako me uhvate. Ti si, Kirby, prije bio slab prema svom bratu, pa si umjesto njega otišao i u zatvor. Vjerojatno još uvijek isto tako jako voliš Jessea. To bi bilo dobro za nas. Popričaj u miru s njime. Imamo vremena i pričekat ćemo da se dogovorite.

Onda se razbojnik okrene i ode prema svojoj kolibi.

Kirby se okrene bratu, no on je već ušao u kuću.

Kirby ga je slijedio kroz prostoriju koja je služila kao prodavaonica, blagovaonica i salun. Stigli su u stražnju prostoriju i sjeli za stol.

Neko su se vrijeme šutke promatrali. Kirby je opazio da se njegov brat silno promijenio. Jesse je nekad bio lijep momak, s malo obijesnim i lakomislenim izgledom u očima. Često se smijao pokazujući sjajne zube.

Sada je Kirby vidio pred sobom čovjeka čije su oči neprekidno vrebale. Lice su mu išarale tvrde crte koje su odavale bezobzirnost. Jesse se doimao poput vuka. Nije to više divlji mladić na kojega se može utjecati i koji nije dovoljno jak da ide čestitim ali zato težim putem. Ne, to je sada bandit koji zna što radi.

Neobično se osmjevivao trljajući bradu.

— Razočarao sam te, Kirby, zar ne?

– Naravno, Jesse.

– A prije si me htio spasiti. Mislio si, ako preuzmeš na sebe moju krivnju i umjesto mene odeš u zatvor, da ću ja osjećati silnu zahvalnost prema tebi i da zato neću imati snage skrenuti s puta poštenja?

– Tako sam se nadao, Jesse. Mislio sam da bi oštra kazna na tebe loše utjecala i da bi se nakon druženja s ostalim zatvorenicima vratio u slobodu gori nego što si bio. Tebi je nedostajalo snage i sposobnosti da uvidiš svoju grešku i da je platiš. Pokušao sam učiniti ono što je bilo jedino moguće. Uspjelo mi je da preuzmem krivicu. Sud mi nije mogao dokazati suprotno, no sve je bilo uzalud.

Jesse kimne. U njegovim očima zasvjetluca nešto čudno.

– Jesi li to sve uradio zbog mene ili zbog Hester, brate? Budi pošten! Bi li to učinio da nije bilo Hester? Što da Hester uopće nije bilo?

Kirby se zamisli. On je sam sebi često postavljao isto pitanje i nije znao odgovoriti na njega.

– Ne mogu ti na to točno odgovoriti, Jesse, jer ni sam ne znam.

Jesse kimne i položi šake na stol, nagnuvši se naprijed.

– A zašto si se vratio s tom zvijezdom? Do vraga, Kirby, što te je natjeralo na to?

– Preuzeo sam na sebe krivnju i time prevario suce i porotu. Time sam tebi dao mogućnost da postaneš bandit i da zagaziš u zlo. Došao bih ja i bez zvijezde da popravim tu pogrešku. Savezni šerif Sam Morgan, koji me je često posjećivao u zatvoru, vidio je što se sa mnom događa. Zato mi je dao zvijezdu. Sada zastupam zakon. Tako ću ispraviti svoju grešku.

– A kako ti to zamišljaš, brate? Sada je i Kirbyjevo lice zadobilo kruti izgled.

– Već imam Rileya Tenslipa i Jubea Heada – promrmlja. – A dokopat ću se i tebe i Johnnyja Segoa kao i svih drugih razbojnika koji jašu s vama.

– To je tvoja osveta?

– Nije osveta, Jesse. Ne smiješ to tako shvatiti. Ja time plaćam svoj dug pravdi.

– Kao naš otac! Isti si kao on – reče Jesse gorko. – On bi također bio u stanju stjerati svog vlastitog sina u pakao da ga peku.

Kirby ne odvraća ništa. Proguta slinu i kimne.

Jesse ustane i pride prozoru. Gleđao je van držeći šake duboko u džepovima hlaća.

Potom opet sjedne.

– Kirby – reče. – Ja sam izgubljen i svjestan sam toga. Prije ili poslije neću izbjeći svojoj sudbini. Meni nema povratka. Na momke kao što sam ja svugdje čeka metak. Zato ti kažem, Kirby, da se okaniš svojih namjera. Ne pokušavaj uništiti svog jedinog brata. Prepusti to drugim ljudima. Skini tu zvijezdu i odjaši iz ove zemlje. I... i... povedi sa sobom Hester i Frankyja. Oh, ja znam da sam već odavno izgubio Hester. Ja njoj ništa ne značim, ama baš ništa! Možda još prema meni osjeća trpkü samilost. Bio sam glup, ali to sam spoznao kada je bilo prekasno. Svoj sam život beskorisno prokockao. I zašto bi sada upravo moj brat bio taj koji me treba uništiti! Neka to drugi učine. Misli na Hester i na Frankyja. O, Kirby, znam da voliš Hester. Onda mi je nisi htio preoteti. Mislio si da će me sreća i dužnost prema obitelji zadržati na pravom putu. No

Johnny Sego i ostali bili su jači. Ja sam bio budala. Budući da ti voliš Hester, moraš misliti na nju. Neće joj biti teško da se rastane od bandita za kojim su raspisane tjeralice. Onda će biti slobodna za tebe. Prije jednog sata sama mi je kazala da mene prezire a da je zaljubljena u tebe. Ti si za nju sve o čemu ona sanja. Boji se da bi me mogao ubiti. Vas se dvoje ne biste mogli vjenčati, ako mene, Frankyjeva oca, ubiješ ili izručiš krvniku. Zato odustani, brate! Tvoja zamisao da se osvećuješ meni i mojim prijateljima je loša. Jesi li me dobro razumio?

Nije ni čekao odgovor nego je pošao prema drugim vratima i otvorio ih.

— Hester — vikne u drugu prostoriju.

Kirby također ustane.

Pogleda Hester koja je ušla u sobu. U naručju je držala Frankyja. Ispod preplanule kože lice joj je bilo blijedo. Oči velike i pune straha, brige i žalosti.

Osjećaji su joj se zrcalili na licu i u očima.

— Kirby — reče. — Jesse je sve rekao. I ja sam razmišljajući došla do nekih spoznaja. Da, Kirby, ja te volim. Za Jessea osjećam još samo samilost. On me je nepovratno izgubio. Ako ti išta značim i ako namjeravaš odgojiti Frankyja da bude pravi Starbow, takav Starbow koji će jahati poštovan i ponosan, onda prepusti Jessea njegovoj sudbini. Jednog dana uhvatit će ga drugi ljudi i suditi mu. Bolje da to ne učiniš ti. Molim te, Kirby. I... i možda će Jesse jednog dana u svom posljednjem trenutku sa smirenom zahvalnošću misliti na to da je Franky dobio boljeg oca nego što je bio on. Neka Franky

bude Starbow, ali takav kao što si ti, Kirby!

Ušutjela je. Glas joj je zvučao čvrsto i mirno.

Kirby prijede rukom preko očiju. Onda polako sjedne i obori glavu. Misli mu se uskovitlaše. Hester i Jesse su ga promatrali dajući mu vremena da donese odluku.

Napokon Kirby podigne glavu. Dohvati zvijezdu i skine je. Položi je na stol te polako ustane.

Promatrao je Hester.

— Da — reče. — Volim te. Volio sam te od prvog časa. Da te je Jesse usrećio, ja bih bio sretan. Možda bi mi Reva Cloud mogla nadomjestiti tebe.

Ušutio je, nekoliko puta rukom protrljao lice i onda pogledao Jessea.

— Dobro — nastavi. — Napustit ću ovaj kraj i povesti sa sobom Hester i Frankyja. Vratit ću zvijezdu pukovniku Samu Morganu. On će me razumjeti. Ne želim doći u priliku da moram pucati na Frankyjeva oca i možda ga ubiti. Siguran sam da ti i tvoji prijatelji nećete izbjeći sudbini. Pukovnik Sam Morgan doći će s jakom potjerom. Ja ću ga osobno detaljno obavijestiti o prilikama u ovom kraju. Naredi neka upregnu Hesterina kola, Jesse.

Ovaj ga je čvrsto gledao.

Onda kimne.

— Da, bio sam budala. No sada je kasno. Sve sam izgubio. Tek sada to uvidam. Hvala ti, brate. Jedno ti već sada mogu obećati. Rastat ću se sa svojim prijateljima i otpočeti novi život. Vjerojatno ću stalno bježati, sve dok me ne uhvate. No pokušat ću da više ne počinim ni jedno loše djelo.

Okrene se prema Hester te je pogleda u oči.

– Oprosti mi, Hester! Otidite daleko u neki kraj gdje vas nitko ne pozna. I nikad nemoj reći Frankyju tko mu je bio pravi otac. On je Starbow. Kirby će od njega načiniti vrijedna čovjeka.

Naglo se okrene i ode zveckajući mamuzama.

Hester pride Kirbyju.

– Kaješ li se, Kirby, ili misliš da je ovako u redu?

Zagledao se u njezine oči, a onda spustio pogled na Frankyja koji je preplašeno gledao u njega sišući palčić.

– Za nas je to najbolje rješenje, Hester. Ja te volim. Franky neće poći Jeseovim putem. Znam gdje je moj otac pogriješio u Jesseovu odgoju.

Podigao je ruku i blago je pomilovao po kosi.

Čekali su da Jesse vani objasni prijateljima njihovu odluku.

XVII

U Wild Horseu je bilo tiho. Gradani su se zavukli u svoje kuće kao što se plašljive ovce zavlače u gušću da se zaštite. Pročulo se da je Kirby Starbow odjahao iz grada.

Revolveraši Johna Powella bili su u salunu „Wild Horse“. Ono malo stranaca što se tog dana zateklo u gradiću, negdje se pritajilo. Grad je mirovao u očekivanju.

Daveu Wessu i Cliffu Drangou činilo se da se sa svojim zatvorenicima ne nalaze u gradskom zatvoru nego na nekom pustom otoku. Bili su prepušteni sami sebi.

Cliff je mirno čekao. Sjedio je udobno, pušio i držao na oku vrata i prozor prema ulici. Sačmaricu je stavio na stol uperenu prema vratima. Bio je star i strpljiv. Dobro je

znao da može budan izdržati četrdeset i osam sati. Vrebao je na svaki šum. Ponekad se pitao hoće li Dave Wess čekati tako strpljivo kao on.

Dave je sjedio na trećoj stepenici koje vode prema kosim tavanskim prostorijama. Pazio je na stražnja vrata koja je malo prije zatvorio zasunom. Oduvijek je bio nestrpljiv, živahan i nagao. Nedoostajalo. Nesostajalo mu je lovačkog strpljenja. Uvijek je srljao naprijed i nije znao čekati.

Nakon jednog sata dosadilo mu je čekanje. Tišina ga je činila nervoznim. Ponekad bi nešto zapucketalo u kući. Mislio je na Kirbyja, kojemu je htio biti dobar prijatelj. Da, volio je i poštovao Kirbyja. Čak je shvatio i to što je Kirby krenuo preko prijevoja.

Pa ipak je sada smatrao da je Kirby napravio glupost.

Dave se odjednom trgne jer je čuo kako su u dvorište stigla kola i zaustavila se. Prišuljao se vratima i prisluškivao. Čuli su se koraci jednoga čovjeka.

Onda netko pokuca na stražnja vrata.

– Tko je? – zapita Dave Wess.

Glas je vani odjeknuo muklo i neprepoznatljivo.

– Jesi li ti, Dave? Otvori nam vrata. Onda kroz prednja vrata izidi preko ulice zajedno s Cliffom Drangoom.

– Vraga ćemo to učiniti – odvratila Wess iza zatvorenih vrata. – Samo nas taknite, pa ćete dobiti vrućeg olova!

Neko vrijeme vani je bilo tiho. Onda glas reče oštro:

– Ući ćemo k vama! Pazi. Razvalit ćemo vrata! U isto vrijeme netko je balvanom počeo udarati po vratima.

Dave Wess uskipti od bijesa. On je ionako bio čovjek lako zapaljive naravi koji poput tvrdoglavog bizona napada svakog neprijatelja. Potom je učinio glupost koju bi radije bio izbjegao, ali se našao u situaciji u kojoj nije mogao postupati drukčije.

Tiho je gurnuo zasun, tako da vrata uopće više nisu bila zatvorena. Onda se povukao do stubišta i popeo nekoliko stuba. Napetu pušku držao je u ruci, siguran u to da će onaj tko navali kroz vrata, bez obzira bio jedan ili više njih, dobiti vruću paljbu. Mislio je da je to pravo rješenje. Htio je onim momcima vani ostvaviti što bolje uspomene.

Udaranje balvanom je prestalo. Zacijelo se, dok je trajalo, čulo do susjednih kuća. Ali nitko se nije miješao u to. Nije bilo čovjeka u tom gradu koji bi protekao u pomoć dvojici zamjenika šerifa.

Dave je čekao kad će momci izvana probiti vrata ili opaziti da uopće nisu zatvorena zasunom.

No dogodilo se drugo.

Dave Wess nije znao da su udarci balvanom po vratima samo zavaravanje. Nije mogao znati da se u međuvremenu jedan čovjek popeo na krov kuće i prvo pokušao ući kroz prozorčić. Budući da je bio uzak, čovjek brzo skine nekoliko crepova, provuče se kroz rupu i meko doskoči na tavanski pod.

Potom se prišulja stubištu i poviri dolje. Ugledao je Davea Wessa kako stražari sjedeći na polovici stubišta s napetom puškom u ruci.

Čovjek koji se prišuljao bio je Brack Dennis.

Duboko je udahnuo i skočio niz stube. Čizmama je udario Davea u leđa. Dave je samo kratko zajauknuo dok mu je prst povukao oki-

dač. Hitac tupo odjekne u sobi. Dave Wess skotrljao se naglavačke preko stuba i udario glavom u vrata. Brack Dennis dotrči za njim. Bio je brži od Davea Wessa koji se ipak još nije oporavio. Brack ga udari koltom. Odgurne u stranu Davea i otvori vrata.

Unutra uđe neki maskirani čovjek. Bio je to John Powell, ali ga nitko ne bi prepoznao u staroj kišnoj kabanici s crnom maramom preko lica.

John Powell skoči preko Davea.

On i Brack jurnu niz hodnik koji je vodio prema uredu i odatle prema ćelijama.

Dočekao ih je Cliffov promukao i čvrst glas:

– Što je to, Dave? čuješ li me? Što se to događa?

Cliff ustane. Držao je pušku spremnu, ali je njezine dvije cijevi uperio prema prednjim vratima. Samo je glavu okrenuo prema hodniku.

Kad se pojavio maskirani John Powell, Cliff je pokušao okrenuti oružje, ali je bilo prekasno.

Prije nego se pokušao okrenuti, zagluš ga pucanj. Osjeti jak udarac u rame. Pao je preko pisaćeg stola i u padu pritisnuo oba okidača sačmarice, no sačma se zabila u pod. Bio je to samo refleksan pokret, jer je već bio bez svijesti.

Dva maskirana čovjeka, a bili su to John Powell i Brack Dennis, nisu se zaustavljala. Sad je izvana došao i treći, također maskirani Roy Braken.

Potrčali su prema ćelijama. Jedan je uzeo ključ s kuke i otvorio ćeliju u kojoj su bili zatvorenici.

Riley Tenslip i Jubal Head sjeli su na ležajeve i smješkali se očekujući da ih puste.

– O, dragi momci, čuli smo da nas kanite izvući odavle – zadovoljno klikne Tenslip. – Pomozite Jubeu. Ja mogu sam.

Ali jedan maskirani ga obori. Druga dvojica iznesu van najprije Jubala Heada, pa onda i njega. Kola su čekala tik uz vrata. U njih su smjestili dva ranjena bandita. Brack Dennis se popne na sjedalo za vozača i dohvati uzde.

Kola krenuše i ubrzo zamakoše u maloj ulici.

Roy Braken i John Powell nisu se morali brinuti da bi ovdje mogli imati neprilika. Ipak su žurili da umaknu i protrčavši kroz dvorišta i vrtove stigli u dvorište saluna »Wild Horse«. Ušli su u Brakenov ured kroz stražnja vrata, odložili odjeću u koju su se maskirali i uputili se u salun.

Bio je prazan. Powellovi momci, gosti, barmeni i kockari, svi koji su se zatekli u salunu istrčali su na ulicu. Stajali su na drvenom nogostupu ispred saluna i osluškivali. Kad su kroz pomična vrata izišli Roy Braken i John Powell, neki se od njih okrenu.

– Što se dogodilo? – upita Braken. – Kakva je to bila galama? Zašto...

– U zatvoru je bilo gužve – reče netko.

– Idemo pogledati – pozove Roy Braken i krene.

Ostali su slijedili njega i Johna. Gradani su izišli iz kuća. Neki se od njih priključe skupini oko Johna.

U zatvoru su našli Cliffa Drangoa.

Sjedio je na podu oslonjen leđima o zid. Košulja mu je bila razderana, a rupčićem je pritiskao rame koje je krvarilo. Bio je pri svijesti. Bol i srdžba rasplamsavale su plamen u njegovim očima.

John Powell i Roy Braken tražili su Davea, ali njemu ni traga.

Vratili su se u ured, gdje je Cliff Drango sada ležao na poljskom krevetu, dok mu je liječnik povezivao ranu. Prostorija je bila puna ljudi.

– Gdje je Dave Wess? – upita Roy Braken starca.

Ovaj se bolno nasmiješi.

– Banditi su uhvatili Davea – reče gorko. – No on se izvukao nekim trikom. Brzo se osvijestio i vidjevši me ranjenog, dao mi rupčić. Onda je pobjegao.

– Kamo? – skoči odmah Braken.

Cliff Drango polako okrene glavu gledajući Brakena.

– To ćete već saznati. Ovog puta Dave neće ponoviti pogrešku. Saznat ćete već. Pitao sam se da li ćete uopće doći da vidite što se ovdje događa. K vragu i taj grad! Pun je kukavica i hulja, no uskoro će biti drukčije. Kukavice će se izvući, jer za njih nema zakonom propisane kazne, ali hulje će platiti. Čuješ li me, Roye? Rekao sam: hulje će platiti.

Braken je šutio.

Jedan čovjek reče podrugljivo:

– Taj stari je bolestan i govori besmislice.

No Roy Braken i John Powell, koji su izmijenili brze poglede, nisu mislili tako. Obojica su se brinula što će Dave Wess učiniti. Nije im bilo drago što je Dave netragom nestao. S gorčinom su pomišljali da je to vjerojatno bila Dennissova greška zato što je Wessa oborio samo udarcem.

Tko zna što sada Dave Wess može poduzeti?

Braken i Powell nisu bili više zadovoljni.

John Powell naglo se odlučio:

— Odjahat ćemo — reče svojim ljudima. — Pokušat ćemo uhvatiti bandite i oslobođene zatvorenike. Ja to moram uraditi po zakonu, zar ne? Možda nađemo na Davea Wessa i pomognemo mu. Neka nitko ne kaže da je John Powell sa svojim momcima stajao po strani dok se u ovom gradu radilo protiv zakona. Hajdemo, momci! Krećimo!

Krenuo je prvi. Njegovi su ga ljudi slijedili. Uputili su se prema staji.

Roy Braken malo odahne. Znao je da će se John Powell pobrinuti za Davea.

XVIII

U međuvremenu je Dave Wess jahao kroz noć. U ušima su mu odzvanjale riječi Cliffa Drangoa. Neće ih zaboraviti.

Jer, čim se nakon kraće ošamućenosti osvijestio, ustao je i oteturao u ured, vidio je Cliffa Drangoa kako krvareći leži na podu.

Obrato se Daveu:

— Sad je riječ o Kirbyjevu skalpu momče! Moraš odjahati, Dave! Daj mi rupčić. Njime ću neko vrijeme zadržavati krv. Ova kukavička i lopovska banda u gradu kad-tad će doći ovamo da vidi što se dogodilo. Dotad ću izdržati. No ti moraš odjahati. Kirby je na redu, jer smo dopustili da nas udese i da nam otmu zatvorenike.

Dave Wess proguta slinu.

— Ja sam bio budala, Cliffe. Što da radim?

— Imaš samo jednu šansu, mlađiću. Moraš do Big Joea Clounda. Moraš ga prodrmati. On i ostali rančeri sada su jedini ljudi u ovom kraju koji mogu pomoći. Moraju

odjahati preko prijevoja i boriti se. Dave, ako ti ne uspije da Big Joea i druge rančere...

Ali Daveu Wessu više nije trebalo ništa reći. Izišao je iz ureda i odjahao.

Sada divlje jaše kroz noć, pitajući se sve očajnije kako će mu poći za rukom da nagovori Big Joea i ostale rančere da prijeđu prijevoj i otpočnu borbu.

Onda se Dave Wess sjeti Reve Cloud.

S Revinom će pomoći, nadao se, dići na noge Big Joea i njegove susjede te ih nagovoriti da s njim krenu preko prijevoja.

Upravo je počelo svitati kad je Dave Wess stigao na ranč »Cloud« i skočio sa zapjenjena konja. Konj se odmaknuo u stranu.

Iz sjene jedne od zgrada na ranču istupi stražar, napne pušku i poviče poluglasno:

— Tko je tamo?

Dave Wess prepozna taj glas. Pođe prema kauboju govoreći.

— Bruce, to sam ja — Dave Wess!

Kauboju spusti oružje.

— Što hoćeš, Dave? Big Joe neće htjeti razgovarati s tobom. Kakav je to način dolaziti ovako rano.

— Pobrini se radije za moga konja, Bruce. Nisam ga bez razloga tako izmorio jahanjem. Moram razgovarati s Revom. Važno je. Osedlaj mi novog konja!

Ostavio je stražara i požurio prema kući, obišao je i našao se sa stražnje strane ispod prozora koji su u svitanju raskošno sjali.

Dave Wess odlučno zakuca na prozor. Bio je samo pritvoren. Uskoro začuje djevojčin glas:

— Tko je?

— Ja sam, Dave Wess. Moram govoriti s vama, Reva. Vrlo je važno!

Pričekao je malo, a onda se ona pojavi na prozoru i sagne se prema njemu. Čim ga je prepoznala, uzbuđeno upita:

– Što se dogodilo, Dave?

On je izvijesti o svemu i završi riječima:

– Posrijedi je život Kirbyja Starbowa. Oslonio se na riječ svoga brata i na nas koji smo mu trebali čuvati dva važna zatvorenika, ali je sve ispalo drukčije. Njegov brat Jesse neće ga moći zaštititi. Onaj će ga divlji čopor tamo preko prijevoja razderati u komade.

– Što da radim? – upita djevojka.

– Voliš li ga još, Reva?

– To je prošlo!

– Kirbyju treba pomoć, Reva!

– Moj mu je otac htio pomoći, ali ga je Kirby oborio udarcem. Mislio je da je tako velik i neranjiv da mu nikad neće trebati ničija pomoć.

– Big Joe je također tražio preveliku cijenu – odgovori Dave Wess. – Htio je dva zarobljenika da ih objesi. Tu cijenu Kirby nije mogao platiti. Sada Big Joe ima priliku pokazati je li zaista velik čovjek. Neka sakupi svoje prijatelje i susjede. Moramo prijeći preko prijelaza i boriti se. To je Big Joe htio oduvijek uraditi ali je oklijevao. Sada on mora krenuti, Reva!

Ona je neko vrijeme stajala kraj prozora i razmišljala. Dave Wess je već računao s time da će ga odbiti, no onda začuje kako ona tiho šapće:

– Nije me htio. Bio je ponosan i nije me htio. Sve je uradio za Hester. On nju voli i sve čini zbog nje. Moj prijedlog i moju ponudu je odbio, ali ću ipak nagovoriti Big Joea da krene preko prijevoja. Neka mi Kirby bude zahvalan za svoj život.

Ona se nakon tih riječi lagano trgne i zatim glasno reče Daveu:

– Ti si opet predradnik ovoga ranča. Sazovi jahače i pošalji glasnike susjedima. Ja ću za to vrijeme uvjeriti Big Joea da ima posljednju priliku kojom može vratiti ugled i opravdati svoje ime Big Joe.

Dave Wess je nekoliko sekunda stajao otpuhujući zadovoljno. Pri tom je shvatio kakva je djevojka Reva Cloud.

Ona je čvrsta, hladna, proračunata i razočarana. Kirby Starbow se žrtvovao zbog Hester, i to ju je ponizilo. Ali sad je za njega u stanju vaditi žeravicu iz vatre.

Dave Wess je to shvatio. No sad mu je bilo svejedno. Jedino što je njemu bilo važno to je bila velika potjera s kojom bi krenuo preko prijevoja.

XIX

Kad je Reva ušla u spavaću sobu svoga oca, tamo je mirisalo na viski. Div sijede brade spavao je u velikom krevetu.

Reva ga potrese za rame. Kad se razbudio i zijevajući sjeo na krevet, ona mu bez riječi pruži čašu vode. Strpljivo je čekala dok se nije razbudio, a onda reče čvrstim glasom:

– Imaš posljednju priliku, oče! Sad možeš dokazati da si zaista veliki Joe Cloud i da sve ove godine na ovim pašnjacima nisi zavaravao ljude svojom veličinom.

Zatim mu sve ukratko objasni.

Big Joe je sve dobro razumio. Osjećao se otprilike kao Reva.

Kirby Starbow oborio ga je na pod pred mnogima. No sada je Kirby Starbow u nevolji i treba pomoć. On se ne libi spasiti čov-

jeka koji ga je pobijedio. Time će dokazati da je iznad sitne osvetoljubivosti. On bi u tom slučaju bio čovjek koji pokreće igru, veliki Joe koji donosi odluku i predvodi. Njegova odluka i volja dovest će do raspleta događaja.

To mu se svidjelo.

Kad je o svemu tome promislio, gundajući ustane iz kreveta.

Prilično brzo se odjenuo. Sa dva kolta i puškom pod rukom izišao je iz kuće. Nekoliko jahača čekalo ga je u sedlima.

— Ovdje je sedam ljudi. Ali poslao sam glasnike na sve pašnjake. Pridružiti će nam se Ambrose Chester s ranča »Šešir«. Taj je najbliži prijevoju. A onda možemo projahati kraj Joma Browna i Lesa Fargoa da ih ti uvjeriš da krenu s nama — reče Dave.

— To ću i učiniti — stari će grleno. — Krenimo! Na ranču su ostali Reva i jedan stari konjušar. Djevojka je odjenula jahaće odijelo. Misli su joj bile uz Kirbyja. Željela je da ga spasi i da ostane živ. Zamisljala je kako će doći k njoj da joj zahvali, a ona će ga gledati s visoka i hladno. To je čvrsto odlučila.

Poslije je preko dvorišta otišla u kuhinju. Već se razdanilo.

Prije nego je ušla u kuhinju, čula je topot konja. Zastala je gledajući kroz otvorena vrata ranča. Na trenutak je osjetila strah misleći da se njezin otac predomislio i da se vraća kući, ali su se uskoro pojavili jahači u dvorištu. Prepoznala je Johna Powella. I on je spazio nju kako stoji ispred kuhinje. Potjerao je konja prema njoj, dok su njegovi jahači sjahali pokraj korita za napajanje.

Gledala ga je ponosno i hladno, a on ju je motrio odozgo iz sedla i odmah opazio na njoj neku promjenu.

— Je li Dave Wess bio ovdje? — upita, opazivši da osim Reva i starog konjušara, koji je stajao nsuprot staji, nikoga nema u blizini.

— Bio je ovdje — odgovori ona.

— Big Joe jaše preko prijevoja. Hoćeš li mu se priključiti, Johne?

Zamišljeno je grizao donju usnicu.

— Zar toliko voliš Kirbyja? — upita zatim. — Premda te nije htio, šalješ oca da ga spašava. Kirby ti neće biti zahvalan. Ni na taj ga način ne možeš osvojiti. Žrtvuješ svog oca i mnogo ljudi. Tamo prijeko prijevoja bit će mnogo mrtvih. Je li Kirby zaista toga vrijedan?

— Riječ je o gazdi ovoga ranča koji treba potvrditi svoju veličinu. Riječ je o tome da svi u ovom kraju opet počnu poštovati Big Joea.

— To mu neće uspjeti — promrmlja John Powell hladno. — Ako ja ne krenem za njim sa svojim jahačima i ako mu ne pomognem, pobijedit će ga i vjerojatno ubiti. Da mu pomognem, Reva?

To je pitao vrebajući na njezin mig.

— Treba li da te za to molim?

— Želim tebe i ranč »Cloud« — odvrati on mirno. — Da to ostvarim, postoje dva načina.

Gledajući ga polako je shvaćala smisao njegovih riječi.

— Powelle, vi ste potpuno ludi — reče Reva. — Osim toga ste budala! Ne molim vas za pomoć i neću platiti traženu cijenu. Mene nećete nikada dobiti, a želite li ovaj ranč, onda ćete se morati boriti.

— Ne moram se boriti — zlobno se nasmiješi. — Stvari mi idu u prilog. Mogu samo promatrati.

Podigao je ruku i pokazao u daljinu. Već se razdanilo. Moglo se

razaznati Sweet Water Mountain i mjesto gdje se nalazi prijevoj.

— Tamo preko — reče John — bit će mnogo mrtvih. hoćeš li da spasim tvoga oca?

— Ne molim za to.

U njegovim očima plane zloba.

— Vidjet ćemo — reče — hoćeš li poslije biti toliko ponosna. No onda će biti prekasno. Reva, ja odustajem od tebe. Znam, neću te nikad dobiti, ali ranč »Cloud« i sve ono što mu pripada jednog dana će biti moje. Ja ću u ovom kraju biti ono što je tvoj otac samo htio biti: najveći!

Nakon tih riječi okrene konja te gromko pozove svoje jahače:

— Krećemo dalje, momci!

Potjerali su konje i udaljili se s ranča.

Reva nije dugo razmišljala. Povi-kala je starom konjušaru prema oboru:

— Brzo, Charley. Konja! Daj najbržega!

Nije prošlo mnogo vremena i ona je već jahala prema zapadu. Kad je mislila da je dovoljno daleko zaobišla, pojahala je prema prijevoju.

John Powell, koji je također bio na putu za prijevoj, jahao je njezinim smjerom a da nije ni znao tko je to pretekao njega i njegove momke.

Mislio je da su njezini tragovi zapravo tragovi nekog Claudovog kauboja.

Kasnije, baš pred početkom prijevoja, John Powell naiđe na široke tragove. Dugo ih je promatrao pa kimne:

Svi su projahali preko prijevoja — promrmlja. — Big Joeu je zaista uspjelo da još jednom povede susjede i njihove jahače. Kako ih je samo brzo skupio!

Okrene se svojim jahačima i reče im suho:

— Ovdje ćemo čekati!

XX

Kirby i Hester dugo su morali čekati. Ponekad bi čuli izvana bijesne i svadljive glasove. Čini se da Jesseu nije bilo lako uvjeriti svoje ortake da Kirby želi skinuti zvi-jezdu i otići.

Ponekad bi se Kirby i Hester pogledali, no nisu progovorili ni riječi. Mali je Franky raširio ruke prema Kirbyju. Ovaj ga uzme.

Uto ude Jesse zveckajući ostrugama. Gledao je Kirbyja koji je držao Frankyja u naručju. Čuo je maloga kako vrišti i hvata Kirbyja za nos. Nehotice je učinio pokret kao da hoće uzeti Frankyja, no onda spusti ruke. Uspravi se i reče potišteno:

— Možete otići, ali jašite brzo i nemojte se zaustavljati. Johnny Sego i braća Howe bijesni su na tebe, Kirby. Nemoj im davati prilike za osvetu. Zbogom. Želim vam mnogo sreće! Poslat ću pismo sucu u Cheyenne da sam sporazuman s rastavom braka. I bez toga, Hester, nećeš imati muke oko rastave.

Prije nego su Kirby ili Hester stigli nešto reći, naglo se okrenuo i izišao. Krenuli su za njim.

Vani su spremna čekala Hesterina kola, Kirbyjeva konja netko je privezao otraga. Jedan od bandita pridržavao je upregnuta konja. Ostali su načinili polukrug, ispred kojega je stajao Johnny Sego.

Sego im je prišao, polako podignuo ruku i rekao s primjetnim zadovoljstvom u glasu:

— Ti imaš sreće, Kirby Starbow! Jesse ti prepušta ženu i dijete, a

osim toga možeš živ otići iz ovog kraja. No možda i ne bi bio živ, unatoč Jesseovu obećanju, da nisi zatvorio Jubea Heada i Rileya Tenslipa u Wild Horseu. Onaj ograničeni Dave Wess zbilja će ih dokrajčiti i ispuniti svoju prijetnju ako se na vrijeme ne vratiš natrag. Sad, eto, možeš nestati, srećkoviću. Ali prije bih htio još jednu uspomenu. Daj mi zvijezdu saveznog šerifa i dokumente koji k tome pripadaju. Sigurno još u džepovima imaš koju tjeralicu i nalog za hapšenje. Daj mi to sve, Kirby!

Pružio je lijevu ruku. Iz očiju mu je sijala zluradost. Nije htio Kirbyja pustiti da ode bez poniženja.

– Johnny, prestani s time! – poviče Jesse. – On je moj brat. Prestani! Jasno je da je odustao i da ništa protiv nas ne poduzima nego napušta zemlju. Što još hoćeš, Johnny?

– Ja mu jednostavno zavidam – promrmlja ovaj. – dobiva sve što čovjek može poželjeti. Njemu je svaki put otvoren. Ja mu silno zavidim i jedva mogu podnijeti to što ga puštam da ide. Zato bi se htio barem malo našaliti. Neka mi da zvijezdu i dokumente!

Kirby odvede Hester do kola obilazeći pri tom Johnnyja Segoa. Hester se popela na sjedalo, a on joj je pružio dijete. Onda se okrenuo Johnnyju i ostalim ljudima.

– Zvijezdu i dokumente vratit ću saveznom šerifu – reče čvrsto.
– Ne izazivaj, Johnny.

Okrenuo se prema kolima, skočio na njih i otpustio kočnicu.

Bandit pusti upregnuta konja.

No kad je Kirby htio potjerati konja i kad je Jesse oštro viknuo Johnnyju: »Ne izazivaj, Johnny!« – u tom su se trenutku pojavila iz šume druga kola. Čuo se topot ko-

pita i drndanje kotača. Ljudi su prepoznali vozača kola.

Bio je to Brack Dennis.

Otraga u kolima vide se glave dvojice muškaraca koji sjede u slami naslonjeni leđima na stražnji dio kola.

Netko od prisutnih odjednom vikne:

– Momci, dolaze Riley Tenslip i Jube Head. Dovozi ih Dennis Brack. Ostvaruje se Powollovo obećanje. Eno ih! Dolaze!

Cijela banda odmah im je krenula u susret. Samo su Jesse i Kirby ostali. Johnny Sego zastane i reče preko ramena:

– To nije dobro za tebe, Kirby! Onda požuri dalje.

Kirby i Jesse se pogledaju.

– Ja sam otpočetak pogriješio, Kirby – reče s mukom.

– Kad sam pregovarao s momcima da puste tebe i Hester, onda sam nesmotreno rekao da ću i ja uskoro odjahati iz ovog kraja i sam nastaviti put. To je bila greška, Kirby! Sad je Johnny protiv mene. On mrzi dobro i voli zlo. Vjerujem da još onda nije rado gledao moju sreću s Hester i da se zato toliko trudio da me zavede na ovaj paklenski put. Ja sam mu to olakšao. Kirby, ti sad nećeš moći otputovati s Hester. Da ste već krenuli, oni bi vas, sustigli. Johnny te mrzi. Budući da sam ja jasno izjavio kako ću napustiti bandu, mrzi i mene. Bio bi te pustio samo zato što nije htio izgubiti Tenslipa i Heada. No sada ne mora zbog toga imati obzira. Oh, Howeovi, Tenslip i Head nahucat će cijelu bandu. O, kako mi je zbog toga žao! Sve sam loše započeo. Dat ću svoj život za to...

Kirby ga prekine riječima:

– Izaberi svoju stranu, brate!

Zatim skoči s kola i poviče Hester:

– Vozi sama! Tebe neće progoniti!

Prišao je svom konju iza kola i povukao pušku iz sedla. Brzim pokretom izvuče municiju iz drugog džepa i požuri prema kući. No tada se prene Hester iz zaprepaštenja. On također siđe s kola držeći Frankyja u naručju. Jesse ju je htio spriječiti, ali su ga druga zbivanja odvratila od toga.

Naime, u drugim kolima Riley Tenslip divlje je urlao.

– Ubijte Kirbyja Starbowa! Što čekate? Ne dajte mu da umakne!

Johnny Sego odmah prihvati:

– Eno ga gdje očekuje borbu. Vidite, on odbija Jesseovu ženu i čeka nas. Kreći, Hester! Ti možeš otići s djetetom! Jesse, pobrini se da ona ode. Sad ćemo mi zgrabiti tog zamjenika saveznog šerifa. Ako si takva budala da staneš na bratovu stranu, onda...

Dalje Jesse nije čuo. Kraj njega je Hester vrisnula, uzela rasplakanog Frankyja i požurila s njime u brvnaru kamo je zamaknuo Kirby.

Jesse nije imao vremena razmišljati.

Ono što je učinio, odgovaralo je njegovim osjećajima. Izvukao je oba kolta i stao pucati. Otvorio je divlju paljbu i vidio kako dva njegova bivša ortaka padaju. Konj kraj njega naglo je pojurio zajedno s kolima i to upravo na bandu koja je u međuvremenu zgrabila oružje i stala uzvraćati paljbu. Konja i kola pogodiše mnogi hici. Jesse je bio ranjen na dva mjesta. Zateturao je i načinio nekoliko koraka. Zatim je pao, ponosno se uspravio i nastavio pucati.

Kirby se opet pojavio na vratima i počeo pucati.

– Udi u kuću, brate! – zastenje Jesse i zatetura prema Kirbyju, držeći u rukama prazne koltove.

Činilo se da imaju malo izgleda jer je banda morala zaobići oborenog konja i kola. Jesse zaglavinja u Kirbyjevo naručje. On ga povuče kroz vrata. Jesse zatetura u kuću te svom težinom padne. Kirby to nije mogao spriječiti, jer je zatvarao vrata poprečnom gredom.

– Hester, pobrini se za Jessea! – poviče i skoči do prozora.

Brvnara je jedna od onih malih u kojoj banditi inače spavaju. Kirby ju je izabrao zato što je bila mala i pogodna za obranu. Imala je male prozore nalik na puškarice.

Kroz jedan od tih malih prozora Kirby je pucao na bandu i pogodio jednoga. Neko vrijeme je vladala tišina. Kirby je čuo Jesseovo bolno stenjanje. Pogledao je preko rana, a onda napunio kolt. Jesse ležao na tlu sav krvav. Hester je položila dijete na dasku za spavanje, klekla pokraj Jessea da mu pomogne.

Izvana se začuo Johnnyjev glas:

– Hej, momci! Koga su pogodili braća Starbow?

Nakon nekog vremena odvratila neki grub glas:

– Billy Garrett je mrtav. Trent i Calispelo teško su ranjeni. Moramo se prvo pobrinuti njih.

– Učinite to, učinite! Pričekat ćemo – začuje se Johnnyjev glas. On duboko udahne te poviče glasnije nego prije: – Kirby, čuješ li me?

– Čujem! – odgovori s prozora.

– Onda dobro otvori uši. Odavle više nećeš otići. Ako se predaš, spasit ćeš Hester. Dat ćemo ti sat vremena, Kirby. Ako do tada ne izideš,

potpalit ćemo vaše sklonište. Želimo samo tebe, Kirby. Zamjenika saveznog šerifa nećemo pustiti da ode. Jesse je bio budala! Zbog tebe nas je iznevjerio. Kako mu je?

Kirby ne odgovori. Od muke zastenje. Pogleda Hester, koja je u međuvremenu rasparala Jesseovu košulju. Kirby je sad ugledao njegove rane. Jedna je razotkrila Jesseovo rebro, druga se protezala od gornje polovice ključne kosti sve do ramena i bila je duboka. Jako je krvario. Hester je na jednom krevetu našla čisto rublje i parala ga da može njime previti rane. Pomogao joj je i Kirby.

Kad su Jesseu previli rane, otvorio je oči. Bolno je uzdahnuo.

– Te hulje – bjesnio je. – Oduvijek sam znao da je Johnny Sego zao. Kako sam samo prije mogao vjerovati da je odvažan momak, uz kojeg se može lijepo zabaviti i na lak način zaraditi mnogo novca. Kirby, bio sam budala. I kad bih još jednom dobio šansu, radije bih cijelog života teško i pošteno radio nego krenuo tim putem. Kirby, jesu li nas opkolili?

– Jesu, Jesse. Ne žuri im se. I sami imaju ranjenih.

– Oni žele da im se Kirby preda – umiješa se Hester. – Ti to nikad nećeš učiniti, Kirby! Jessea vjeruj im! pošlo Johnny Sego je gori od vuka. Ako se predaš, neće me pustiti da odem. Johnnyju je uvijek godilo da nešto razara. Kad me je Jesse uzeo za ženu i kad se činilo da smo sretni, to Johnny nije mogao gledati. Sve više je iskušavao svoj utjecaj na Jessea i onda je pošla naopako.

– Ja sam kriv – zastenje Jesse.
– Nisam bio dovoljno jak.

Nakon tih riječi, uz ženinu pomoć, Jesse sjedne. Kirby je opet vre-

bao kroz prozor, a onda se odšuljao do drugoga da izvidi drugu stranu. Banda zaista više nije napadala. Nije im se žurilo. Kirby pogleda Jessea i promrmlja:

– Sad nije važno, brate, odakle je sve poteklo i tko je za to kriv.

Ponovno je prošao preko sobe, uzeo dva prazna Jesseova kolta i napunio ih.

Jesse se uspravi na noge, zate-tura i Polako i glasno stenjući sjedne.

– Daj mi koltove, brate – reče.

– Osjećam se dobro i mogu se zviždali Kirby mu donese oružje.

Hester je umirivala Frankyja koji je tiho plakao. Braća su se gledala. Vani je još uvijek bilo tiho. Napokon Hester ustane s ležaja i reče tiho:

– Mali spava.

Prišla je Jesseu i stavila mu ruku na zdravo rame.

Pogledao ju je i usiljeno se nas-mijao:

– Oprosti mi, Hester! Hoćeš li? Ona kimne i reče:

– Jesse, ti moraš spriječiti Kirbyja da izide i da se izloži divljanju bandita. Njegova bi žrtva ponovno bila uzaludna. Johnny neće održati obećanje, a ja ne želim živjeti ako ubiju Kirbyja.

– Toliko ga ljubiš, Hester? Oh, ja to shvaćam. Tako je u redu. Jesi li i mene tako voljela u početku?

Oklijevala je s odgovorom. Onda promrmlja:

– Mislim da jesam, Jesse. Da, voljela sam te, ali onda sam te stala prezirati, a bilo je vremena kad sam te mrzila. Sada te više ne prezirem i ne mrzim, Jesse. Kada bih mogla, pomogla bih ti.

– Samo bez samilosti – grubo će on. Onda pogleda Kirbyja: –

Brate, poznam bandu bolje nego ti. Njima će već nekako uspjeti zapaliti ovu kuću. Bilo bi zaista dobro da izidemo kad nas Johnny zovne. Nije sigurno hoće li pustiti Hester i malog da odu, ali je bolja i nada od...

— Onda ću i ja izići s vama! — oštro će Hester. — Kunem se sinon Frankyjem da ću se ubiti ako izidete iz kolibe. Zašto se ne borite? Do vraga i s vama ako se do posljednjeg daha ne pokušate spasiti. Provjerite još jednom mogu li ti banditi zapaliti kuću. Ostanite uza me i borite se!

Kirby i Jesse se zgledaju.

— Možda je to točno, Kirby. Ako kuća bude gorjela, još uvijek možemo izići, zar ne?

Kirby polako kimne.

Izvana odjekne Johnnyjev glas:

— Hej, Kirby Starbow! Izidi! Ako je Jesse još živ, onda ga dovedi, inače ćemo napasti. Tada nećemo štedjeti ni ženu ni dijete.

Kirby ne odgovori. Čučao je kraj prozora, držeći kolt u ruci. S druge strane čekao je Jesse. I on je u ruci držao napeto oružje.

Neko vrijeme vladala je tišina. Hester uzme Kirbyjevu pušku i stane uz stražnji zid brvnare. Tamo je otvorila okance i gurnula van puščanu cijev. Kirby je htio napustiti svoje mjesto da je sprijeći u tome.

No uto ugleda neke od napadača. Dolazili su iza nenastanjene kolibe, noseći pred sobom hrastovu dasku. Drugi su otvorili vatru na prozor. Meci su zvidali kroz prozor i tu i tamo se zabijali u zid.

Kirby stane pažljivo pucati. Pucao je u noge onima koji su prilazili zaklonjeni debelom daskom. Kirbyju je uspjelo da trećim hicem

pogodi jednoga u nogu. Čovjek jaučući ispusti dasku, otkrivši drugu dvojicu. Prije nego su opet podigli dasku, Kirby isprazni kolt. Pogodio ih je obojicu, no morao je napuniti oružje. Dvojica od trojice pobje-goše na sigurno. Treći je ostao ležati.

Pucali su Jesse i Hester, jer su kolibu napali sa svih strana. Odjednom Kirby začuje tup udarac metka. Okrene se i ugleda Jessea kako pada. Pohita k njemu, ali kad je kleknuo uz njega, Jesse je već bio mrtav.

Iz Kirbyjeva grla izvi se mukli jecaj. Hester padne kraj njega na koljena.

— Jesse! Jesse! — ponavljala je izbezumljeno. Kirby je zgrabi za ramena i grubo strese.

Vani je bilo tiho. Kirby prijede rukom rukom preko lica i vrati se na prozor. Očajno je tražio šansu. Bio je više nego bijesan. Rasplamsavala se u njemu mržnja protiv razbojničke bande. Uzeo je Jesseov kolt i skakao od jednog do drugog prozora. Hester je stala uz pušku i držala na oku stražnju stranu kolibe. Franky se probudio i preplašeno plakao, ali na njega nisu mogli obraćati pažnju.

Hester odjednom glasno zajeca.

XXI

Brack Dennis sve je to vidio i nije mu se nimalo svidjelo. Istina, John Powell je njegov gazda i dobro ga plaća, a on je uvijek bio spreman zaraditi svoju visoku plaću.

Ali ovo što je sada vidio zbilja mu se nije svidjelo. Jer, u onoj brvnari, pokraj braće Starbow, bila je žena s djetetom.

Johnny Sego i banda poludjeli su od mržnje. Brack Dennis je još mogao razumjeti da banda želi ode-rati kožu zamjeniku saveznog še-rifa. To je želio i John Powell.

Ali sad je postalo gore. Sad se više nije radilo o tome da razboj-nici nasrnu na Kirbyja Starbowa jer zastupa zakon. Prijetila je opas-nost da ubiju ženu i dijete.

U Bracku Dennisu je rasla srdžba prema Johnu Powellu. Za-jedno s Powellom i Brakenom on je preteo zatvorenike i dovezao ih ovamo. Time je ispunio zadatak i sada je mogao odjahati dalje. No nije mogao. Zadržavalo ga je nešto.

Stajao je kraj stola u »Longride-rovoj kući« i pio viski. Pokatkad bi prišao prozoru i pogledao van. Puc-njava je opet utihnula. Vidio je kako se neki momci iz bande kri-jući se iza brvnara povlače prema »Longriderovoj kući«. Imali su dva ranjenika.

U prostoriji su već bili ranjeni Riley Tenslip i Jubal Head. Sego i banda doveli su još dva ranjenika. Riley Tenslip dočeka Johnnyja rije-ćima:

– Zašto to ne dovršite? Do vraga, da nisam ranjen, pokazao bih vam kako se to radi!

– Zaveži gubicu! – oštro odvrati Sego. – Udesit ćemo već oba Star-bowa. Jesse je zacijelo nešto dobio. Vjerujem da je požalio što je stao na bratovu stranu. Ta budala! Kad bih ja imao brata i kad bi taj bio zamjenik saveznog šerifa, ja...

On prekine govor da iskapi vi-ski. Onda se zablene u Bracka.

– Zašto ti ne sudjeluješ?

– Moj gazda je John Powell a ne ti – promrmlja Dennis. – Ovo ovdje nije moj zadatak. Dovezao sam Tenslipa i Heada. Vjerojatno ću također pucati na Kirbyja, ako

to John Powell naredi. Ali na ženu i dijete neću pucati. Vi ste ušljiva banda. Ja sam svoje obavio i odja-hat ću natrag preko prijevoja.

Nakon tih riječi krene prema vratima.

– Čekaj malo, Brack! Ti si, da-kle, vrlo ponosan i častan momak s plemenitim pobudama?

– Da sam častan, ne bih jahao za Johna Powella – odvrati Brack.

– Ali postoji granica. Ja vas ne mogu spriječiti da Hester...

– Neka samo Kirby izide pred nas – prekine ga oštro Johnny.

– Da pusti... da ga tek tako ustrijelite?

– Kirby nema šanse. Ako izide iz kolibe, pucat ćemo. Ali pucat ćemo samo na njega. Bude li se sakrio iza leđa jedne žene, nismo mi krivi. Onda on odgovara za to, a ne mi.

– Hulje! – zareži Brack Dennis.

– Ja sam ovdje gotov. Ispričat ću Powellu s kakvim se ubojicama upustio...

– I vi ste umiješani! I vi pripa-date nama – ti, Powell i Braken. Mi smo svi udruženi. A ti nećeš od-jahati, Dennise! Ostat ćeš ovdje s nama, s nama se boriti. Sad ćemo kola napuniti suhim sijenom, zapa-liti ga i gurnuti prema brvnari. A ti ćeš nam pri tom pomagati.

– Vraga ću pomagati – reče Brack preko ramena i otvori vrata.

Vidio je kako Johnny poteže kolt i puca, pa istrčava van. Bacio se i otkotrljao u stranu. Jedno ga je tane gadno zapeklo po ledima, a drugo mu je okrznulo bok. Dotle se otkotrljao dosta daleko u stranu. Povukao je kolt, osjećajući divlji bi-jes i smionost.

Bio je spreman da puca kad se Johnny pojavio na vratima s upere-nim koltovima.

No Brack je imao djelić skunde prednosti. Kao nekim čudom zadio bio je samo dvije površinske rane. Zapucao je prije Johnnya, pogodio ga i vidio kako se Sego natraške ruši u kuću zatvarajući prolaz ostalima.

Brack Dennis je brzo ispraznio kolt kroz otvorena vrata, unoseći pometnju među razbojnike.

Zatim je uspio pobjeći u zaklon druge kolibe, a odanle je potrčao do kola u kojima je dovezao Tenslipa i Heada. Iza kola je stajao vezan njegov konj. Odvezao ga je i skočio u sedlo. Nakon pedesetak metara za njim su prasnuli prvi hici. Na svu sreću za njim nije nitko pucao puškom.

Uspio je pobjeći.

Znao je da je Johnny Sego mrtav.

Nakon dvadesetak minuta u nekom je klancu naišao na Big Joea Clouda i Davea Wessa koji su jahači na čelu veće skupine jahača. Okrenuo je konja i prvo pomislio da pobjegne, no onda je nastavio jahati korakom prema potjeri. Big Joe Cloud i Dave Wess gledali su ga mrko. Kad je zastao pred njima, Joe Cloud upita oštro:

– Što to znači, Dennise? Što tražiš s ove strane prijevoja?

Brack se zagledao u ljude. Iza Joea Clouda i Davea Wessa stajali su rančeri Jim Brown, Les Fargo i Ambrose Chester. Iza njih više od dvanaest kauboja. Svi su bili odlučni.

Brack Dennis je shvatio da stočari kreću odlučno da se obračunaju s banditima.

Na trenutak se začudio. Nije vjerovao da su toliko hrabri. Istina je da ih ima više, ali se nije lako suprotstaviti razbojnicima.

Brack Dennis uzdahne, a onda reče ukratko:

– Imate sreću, ljudi. Jesse i Kirby još se s Hester i djetetom drže u jednoj kolibi. Dva su razbojnika mrtva a nekoliko ih je ranjeno. Ja sam ubio Johnnya Segoa.

Svi su ljudi u potjeri dobro razumjeli njegove riječi. Odahnuli su. Mnogi su se jahači osjećali bolje i zaboravili su tjeskobne misli.

– A zašto si ti bio u njihovu logoru? – upita Dave.

– Bio sam budala. Mogao bih vam ispričati priču, zar ne? No doživio sam nešto što mi se nije svidjelo. Ljudi, ja sam jučer preteo iz zatvora zatvorenike zajedno sa Johnom Powellom i Royem Brakeonom. Dave, čovjek koji ti je na stepenicama skočio na leđa, bio sam ja. Oslobodili smo onu dvojicu. Ja sam ih kolima vratio bandi. Ali zbilo se nešto sa čime John Powell nije računao. Jesse je stao na Kirbyjevu stranu. Ja sam morao gledati kako je Hester s djetetom u opasnosti. Hester je uz Kirbyja i Jessea. Banda je htjela zapaliti kolibu. To mi je bilo previše. Htio sam otići, no Johnny me je zadržavao. Ispalio je u mene dva metka koja su me samo okrznula. Pogođio sam ga i onda pobjegao.

On ušuti. Doimao se uznemireno. Tek sad je došao k sebi misleći da baš nije trebao biti tako iskren.

Začuje se žagor. Konji postadoše nemirni.

Big Joe Cloud se okrene Bracku i upita odrješito:

– Što sad kaniš?

– Nemam što tražiti u ovom kraju. Idem dalje. Završio sam i sa Johnom Powellom. Dao mi je zadatak koji mi se na kraju nije svidio. Do vraga, uradite sa mnom što hoćete, samo ne gubite vrijeme. Mo-

rate jako požuriti ako želite spasiti Hester, Kirbyja, Jessea i dijete. To je važnije.

– Nemoj ostati u ovom kraju. Odjaši daleko i sa sobom povedi Johna Powella i Roya Brakena. Ako se vratimo i nađemo jednoga od vas, onda... – Big Joe nije dovršio rečenicu, nego podbode konja mamuzama.

Dave Wess prijeteci poviče:

– Ako si lagao, stići ćemo te! – reče pa i on potjera konja. Dennis se morao skloniti u stranu da ga ne pregaze ostali jahači.

Odahnuo je. Osluškiavao je kako se udaljuje topot konja. Shvatio je da su Big Joe Cloud i Dave Wess povjerovali svaku njegovu riječ. Možda su po njemu jasno vidjeli da ne laže. Povjerovali su mu da je upao u nevolju i ustrijelio Johnyja Segoa. Vidjeli su mu zakrvavljenu košulju, a na boku tamnu mrlju od krvi. Doimao se zaista kao čovjek koji je uspio pobjeći iz pakla.

Polako je jahao dalje. Kad je stigao do kraja klanca, naiđe na jahačicu. To je Reva Cloud. Umalo da je naletjela konjem na njega. Oboje su u posljednji trenutak potegli svoje konje u stranu.

Onda su se pogledali.

– Prije desetak minuta vidio sam Big Joea i njegove momke – reče Brack Dennis. – Kirby Starbow, Hester i...

– Jesu li ubili Kirbyja?

– Ako Big Joe i ostali budu brzo jahali, mogu onda Kirby i Hester još imati šanse – odgovori Brack.

Ona ga je divlje gledala, ali nije pitala zbog čega je ovdje a ne uz Johna Powella. Nije imala za to vremena. Potjerala je konja i ujahala u klanac.

On je neko vrijeme mirno sjedio u sedlu i razmišljao. Shvatio je da je ona nagovorila Big Joea da krene u napad.

– Oha – reče i krene dalje.

Kad je stigao do prijevoja, potjera konja ispod kamenog svoda i počne se spuštati.

Bilo je već poslijepodne kad je stigao na kraj prijevoja. Između stijena i drveća, izroniše neki ljudi. Odjekne Powellov glas:

– Dennise! Dodi ovamo! Tu smo!

On polako odjaše i zaustavi konja ispred Johna Powella. Ostao je u sedlu držeći desnu ruku blizu drške revolvera.

Hladno i mrko gledao je Johna Powella. Ovaj je opazio prijeteci pogled, pa polako spusti ruku na dršku revolvera.

– Kakve vijesti nosiš? – upita kratko.

– Poslao si me da obavim nečistan posao, Powelle – promrmlja ovaj. – Tamo se Hester s djetetom našla u opasnosti. Budući da u tome nisam htio sudjelovati, morao sam ubiti Johnyja Segoa. Dosta je bandita poginulo, neki su ranjeni. Jesse je stao na Kirbyjevu stranu, i njih dvojica su im priredila paklensku borbu. Kad tamo stigne Big Joe Cloud sa svojim jahačima, neće imati mnogo posla. Čim se vrate, ti ćeš biti na redu, a zgrabit će i Roya Brakena, jer sam ja otvoreno priznao da smo mi oteli iz zatvora dvojicu zarobljenika.

– Zar si poludio?

– Prije sam bio lud, John! A ti imaš sreće. Da se Hester Starbow i djetetu nešto dogodilo, ja bih te sada ubio.

Jedva je to izrekao, kad John Powell potegne oružje.

Vidjevši to, Brack ostrugama podbode konja. Konj se propne i tako njega zahvati prvo tane.

Onda je pucao Brack Dennis.

Pravovremeno se bacio s padajućeg konja držeći kolt u ruci. John Powell je ležao zgrčen na zemlji.

Ljudi koji su ga okruživali jedva su se pomakli. Samo su nekako čudno gledali predradnika.

On im kimne.

– Prošlo je – reče. Naš je gazda bio budala!

– A zašto si ga izdao? – upita neki gnjevan glas.

– Ja ga nisam izdao. On je izdao mene! Uvalio me u nevolju. Ono što sam izvršavao u njegovo ime, moglo je stajati glave jednu dobru ženu. Da se to dogodilo, proveo bih kao luda ostatak života i ne bih mogao podnijeti krivicu. Čim sam ustrijelio Johnnija Sego, bio sam već završio s gazdom. Kad sam naišao na Joea Clouda i njegovu potjeru, priznao sam svoju krivnju. Time sam dobio priliku, zar ne? A John Powell je prvi posegnuo za oružjem. Momci, mi smo ovdje završili. Odjašimo iz ovog kraja.

Spremio je kolt, prišao Powellovu konju, skočio u sedlo i odjahao.

Nitko ga nije pokušao zaustaviti.

Bili su to unajmljeni revolveraši, pomoću kojih je John Powell mogao pobijediti ne samo bandite nego i rančere.

Revolveraši su vjerni gospodaru samo dotle dok ih dobro plaća. Sad je s tim bilo gotovo. Oni više nisu imali gazdu.

Neko vrijeme gledali su za svojim šlim predradnikom.

Onda jedan od njih reče:

– Pa dobro. Ja moram uzati neke stvari s ranča »Sword«.

Gazda je prvi potegnuo kolt. A Brack Dennis nije budala i zna što radi. Utvrdit će se da je postupao ispravno.

Taj je čovjek rekao otprilike ono što su ostali mislili. Malo nakon toga svi su sjeli na konje i odjahali prema ranču. Tamo će uzeti svoje stvari, možda izabrati dobre konje i razići se na sve četiri strane svijeta, odakle su jednom i došli da služe kao revolveraši.

John Powell, častoljubiv čovjek, koji se povezao s banditima samo zato da bude što moćniji, izgubio je igru.

XXII

Brack Dennis stigne u grad. Sjaše, uđe u salun i naruči viski.

Iz hotelske sobe izide Roy Braken i upitno ga pogleda.

Brack podigne čašu i nazdravi mu.

– Gotovo je, Brakene. Johnny Sego i John Powell su mrtvi. Big Joe Cloud i njegova potjera još će prije ponoći stići u grad da te potraže. Ti si bio jednako velika budala kao i ja. John Powell nam je bio gazda, zar ne? Nas smo obojica bili budale. Sad još imamo izgleda da iskočimo iz pakla.

Rekavši to, Brack ispije čašu do dna, kimne Brakenu i izide. Skoči u sedlo i izgubi se u sutonu.

Nitko u ovom kraju neće o njemu više ništa čuti.

XXIII

Dvadesetak minuta kasnije Roy Braken napusti grad u brzim kolima.

Gradani su se skupili na ulici. Vidjeli su kako neki Brakenovi ljudi jašu iz grada i nestaju u noći.

Širile su se glasine.

Neki su čak vidjeli i Curla Baileya, koji je po Brakenovoj preporuci postao gradski šerif, kako na konju bježi iz grada.

No prošla su još tri sata dok se nije začuo topot kopita. Velika skupina ujahala je u grad.

Gradani Wild Horsea na čelu jahača propoznali su Kirbyja Starbowa, Big Joea Clouda i Davea Wessa. Vidjeli su i kola u kojima je sjedila Hester Starbow, a pokraj kola jahala je Reva Cloud. Na kraju zarobljenici i druga kola u kojima su bili ranjenici.

Uskoro su ljudi u Wild Horseu saznali što se dogodilo.

XXIV

Prošla su dva tjedna, kad su neka laka kola stigla u Fort Laramie i zaustavila se ispred ureda saveznog šerifa.

— Kirby pomogne Hester da izide i uzme Frankyja.

Malo nakon toga rukovao se s pukovnikom predstavivši mu Hester i Frankyja. Zatim je stavio na stol šerifsku zvijezdu i dokumente.

— To bi bilo sve, pukovniče. Ostat ćemo u Laramieju do polaska kola za Santa Fé. Željeli bismo otputovati prema jugu.

— Imao bih dobro mjesto za tebe, Kirby — promrmlja pukovnik. — A pročitao sam vijesti i izvještaje koje si mi poslao prije tjedan dana. Poslao sam ih saveznom sucu. Riley Tenslip i Jubal Head među ostalim su rekli da si ti na sebe bio preuzeo krivicu svoga brata...

— To više nije važno, pukovniče. Sve je prošlo. Mi to želimo zaboraviti. A što je s dobrim mjestom, pu-

kovniče? Ako nije posao šerifa, rado bih ga prihvatio.

Pukovnik Sam Morgan čudno se nasmije. Uzme sa svog stola list papira.

— Imam mali ranč u Arizoni. Nije velik, ali marljiv čovjek može iz njega nešto napraviti. Jednog dana htio bih tamo živjeti u miru, sjediti na suncu i pušiti lulu. Nemam nasljednika, Kirby, a tebe volim. Otiđi sa ženom u Arizonu i uredi taj ranč. Ovdje je punomoć. Susjedi su moji dobri prijatelji i pomoći će ti. Zemlje ima dovoljno, a s Apačima će vojska uskoro izaći na kraj. Kad odem u mirovinu, trebat ću dom. Htio bih da se tada ni za što više ne brinem. Kad jednom umrem, ranč će biti tvoj, Kirby. Je li to dobar prijedlog?

Kirby i Hester pogledaše ga bez riječi.

— Zašto... — započne Kirby pa ostane bez daha.

— To me veseli, Kirby. Ti si pošten čovjek. Tvoja mi se žena sviđa. Poznavao sam tvoga oca, zato sam se toliko zauzimao za tebe još onda kad si se javio da preuzmeš na sebe bratovu krivicu. Veselim se da vam pružim životnu priliku. Dakako, pri tom mislim i na sebe. Nadam se da će mi kod vas biti dobro, kad uz vas budem provodio svoje posljednje dane. Dobar sam ja, ali sam uz to i stari lukavi lisac.

Kirby nijemo kimne, iznenađen pukovnikovom ponudom.

No Hester pride Samu Morganu i pruži mu ruku.

— Kirby vas nikad neće razočarati. On...

— Zovi me ujak Sam, djevojko.
— I ne zahvaljuj! Ja ipak mislim samo na sebe.

U PRIPREMI:

G. F. Unger:
LOV NA ZLATO

naš Strip

Imaš li novi broj revije NAŠ STRIP?

Ako nemaš, potraži ga
odmah!